

ROBBEDOES

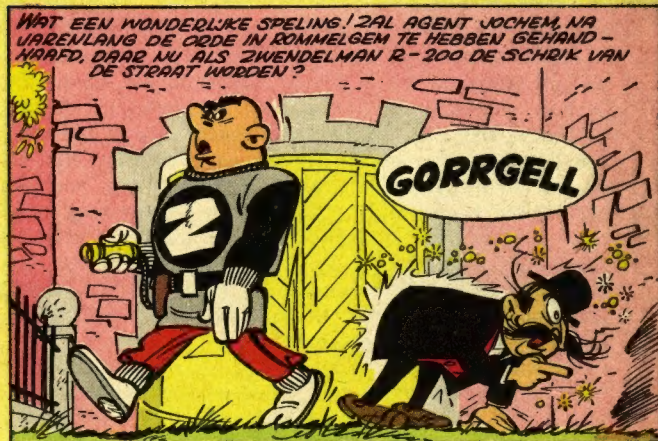
WEEKBLAD. — 23e JAARGANG. — 48 BLADZIJDEN.
BELGIE: 8 fr. — NEDERLAND: Abonnees: 50 ct.

11 FEBRUARI 1960

- GOED,** Zwendel is overwonnen.
- GOED,** hij heeft gezworen alle Zwendelmannen op de andere basissen te bevrijden.
- GOED,** die uit Zwendelland zijn al in vrijheid, maar...

DENK HIER MAAR EENS AAN

We weten nog lang niet alles!

Juist! We hebben Jochem vergeten, de vroegere politieagent! Hij was te ver van Zwendelland verwijderd om gelijk met de anderen genezen te worden. **DUS** er loopt in de buurt van Rommelgem nog altijd

EEN ONVERVALSTE ZWENDELMAN !

**RAAW SI
LEDNEWZ?**

Waarom wordt het woordje «Einde» lichtvaardig gebruikt? Alles is toch nog niet afgelopen?

WIJ PROTESTEREN

en eisen dat het vervolg van dit onvoltooide avontuur gepubliceerd wordt!

W. g.: Een aantal lezers.

ZIE BLADZIJDE 39.

HANS EN HET

Ik ben een standbeeld. Jullie denken misschien dat het prettig is om een standbeeld te zijn. Nooit te hoeven werken, fijn naar het drukke verkeer kijken. Nooit met vervelende mensen praten. Maar een standbeeld wil ook wel eens iets anders. 's Nachts klim ik van mijn voetstuk af. Dan ga ik kijken wat er op de kransen beneden staat. Maar daar word ik ook niet wijzer van. Ze zijn altijd van de burgemeester en zulke mensen. Wat ik weten wil is, wie ben ik? Op mijn voetstuk staat geen naam. Ik denk dat ik een generaal ben. Ik heb een sabel en een hoed met pluimen. Bronzen pluimen, ik ben helemaal van brons. Dat is prettig, je kunt je beter bewegen dan een stenen standbeeld. Het is jammer, dat ze mij geen bronzen paard hebben gegeven. Dan had ik iemand om 's nachts mee te praten. Er staat nog wel een ander standbeeld in de buurt, maar het is te ver weg. Als ik naar hem toe ga, ben ik niet terug, voordat de politieagent op zijn ronde langs komt. En die mag niet merken dat ik weg ben. Nog nooit heeft iemand ontdekt, dat standbeelden niet altijd stilstaan. Of nee, er is iemand die het weet. Ja, dat gebeurde op die warme zomerdag.

Het was drie uur in de middag en zo warm, dat er op het hele plein geen mens was te bekennen. Alleen ginds bij de fontein zat iemand te slapen. Het was zo heet, dat de lucht boven de stenen van de straat stond te trillen. Van 's morgens af had de zon mij al beschenen, en ik had het verschrikkelijk benauwd. Geen zuchtje wind, geen greintje schaduw. Pffff! Een standbeeld kan het ook te warm krijgen, want brons kan smelten, dat weet je. En het ergste was, ik wilde zo verschrikkelijk graag even op mijn hoofd krabben. Nu is het niet netjes om op je hoofd te krabben, en een standbeeld mag het op klaarlichte dag zeker niet doen. Ik probeerde ergens anders aan te denken. Straatstenen tellen, ach dat had ik al zo vaak op regenachtige dagen gedaan. Er waren geen vogels of katten om naar te kijken, er kwamen helemaal geen mensen over het plein, alleen zat daar bij de fontein die man te slapen. Daarom, ik kon best even krabben. En als er dan toevallig iemand uit het raam kijkt aan de overkant? Ach, wie kijkt er nu met deze hitte uit het raam! Vooruit dan maar, heel eventjes. Ik schoof mijn hoed iets achterover, en krabde even in mijn bronzen krullen. Zo... fijn! Niemand had iets gezien. Ik stond weer onbeweeglijk.

De middag ging voorbij, het werd weer stil en de avond kwam. Toen de zon op het punt stond om achter de huizen onder te gaan, kwam er een kleine jongen naar me toe gelopen. Vlak voor het voetstuk bleef hij staan. Hij keek even om zich heen, en toen hij zag, dat niemand op ons lette, zei hij: « Jij kunt je bewegen, hé? »

Ik keek onverstoord naar de kastanjeboom aan de overkant, want daar hoor ik overdag naar te kijken. Hoe kon die jongen dat weten? 's Nachts, als ik mijn wandelingetje maak, liggen kleine jongens in bed.

— Ik heet Hans, en jij hebt vanmiddag op je hoofd gekrabbt. Ik heb het gezien, ik stond vlak achter je!

Ik schrok er van.

— Beloef je, dat je het nooit verder zult vertellen, Hans?

— Ja, ik beloof het, zei Hans. Ik moet nu naar bed. Morgen kom ik terug. Dag.

En Hans kwam terug. Iedere dag kwam hij even met me praten. Tegen het vallen van de avond, als het heel stil werd op het plein, kwam hij vertellen wat er die dag op school gebeurd was. Hans kon mij ook eindelijk vertellen, wie ik nu feitelijk was. Hij had het gevraagd. Ik was een beroemde generaal, die al bijna 300 jaar dood was. Toen ik dat wist, ging ik er nog wat trotser bij staan dan vroeger. En alsof de mensen het hadden gemerkt, kwamen er een week later twee werklui, die mij helemaal schoonmaakten en oppoetsten. 's Nachts heb ik het gewaagd naar het andere

standbeeld toe te wandelen om die met mijn nieuwe voor-komen de ogen uit te steken. Maar toen bleek dat ze hem ook hadden opgepoetst. Toch vond Hans mij het mooiste standbeeld van de stad.

Ik had hem graag een beloning voor zijn trouwe bezoeken willen geven, maar wat? Mijn hoed of mijn sabel kon ik niet weggeven. Dat zou iedereen dadelijk zien en wat heeft een standbeeld verder? Toch kreeg Hans op zekere dag zijn beloning. Maar niet zonder de nodige moeite en opschudding.

Op een morgen stond ik als altijd naar het verkeer op het plein te kijken. Mijn hoofd was onbeweeglijk gericht op de kastanjeboom aan de overkant, maar mijn ogen draaiden des te meer. Ik vond het altijd plezierig om de mensen te herkennen, die hier elke dag voorbij kwamen. Kijk, die meneer op de fiets had een nieuwe stropdas om, zeker jarig geweest. En dat kleine meisje liep met een hele grote hond. Ze woonde ergens achter me. Maar die hond had ik nog nooit gezien, zou ze die ook voor haar verjaardag hebben gekregen?

De torenklokken sloegen elf uur. Precies om elf uur kwam altijd uit het kantoor aan de overkant een kleine man met een tas. Iedere dag na het slaan van de klokken kwam hij tevoorschijn en steeds nam hij precies dezelfde weg. Hij stak schuin het plein over en liep vlak langs mijn voetstuk. Ik vond het iedere dag weer spannend. Zou hij vandaag niet komen? Ja toch, daar was hij. Zou hij een andere weg volgen? Nee, hij kwam recht op mij toe, net als altijd. Ik zou juist naar iets anders kijken, toen er plotseling iets gebeurde. Een auto reed snel vanachteren op hem toe. Ik wilde schreeuwen: « Pas op! », maar de auto zwenkte opzij en stopte naast de man. Er sprong iemand uit, hij gaf de man met de tas een klap en greep de tas. De auto raasde weg, met aanvaller en met tas. Ik vergat dat het klaarlichte dag was, draaide mijn hoofd en keek verbijsterd de auto na.

Het was allemaal zo snel gebeurd, dat maar een paar mensen op het plein het gezien hadden. Maar vlak beneden mij zat de kleine man op de stenen, met zijn hoofd in zijn handen, en... zonder tas. Rondom hem ontstond een grote ophoop, maar toen even later de politiewagen met loeiende sirene kwam aanrijden, kwam er wat meer orde. De agenten begonnen de omstanders te ondervragen, maar niemand had méér gezien dan dat er een auto was gestopt en weer weggereden. De een zei een grijze auto, de ander een zwarte, weer een ander een groene. En de kleine man, die zijn tas kwijt was, wist het minst te vertellen. Hij had van achteren een klap op zijn hoofd gekregen, was op de grond gevallen, en toen hij weer opkeek was zijn tas verdwenen. De politie begon op de grond te zoeken naar voorwerpen, die de boeven misschien hadden achtergelaten, en naar afdrucken van de autobanden. De agenten schudden mistroostig hun hoofd. Er was niets te vinden.

Na een uur was de rust op het plein teruggekeerd. De politie was weg, de kleine man was weer terug naar het kantoor, en de voorbijgangers waren doorgelopen. Maar ik stond nog te trillen van opwindung. Ik kon ternauwernood blijven staan. Het was een zwarte auto geweest, dat wist ik zeker. Ik had het goed gezien. En in het raampje links achter zat een grote barst. En het nummer, wat was dat ook al weer? Ach, het nummer was natuurlijk vals. En als ik het wist, hoe zou ik het ooit de politie kunnen vertellen. Het nummer... De laatste twee cijfers wist ik wel, maar daarvoor. Wat zou er in die tas gezeten hebben? Misschien wist Hans dat. Zie verder bladz. 38.

STANDBEELD

KORT VERHAAL

DOOR

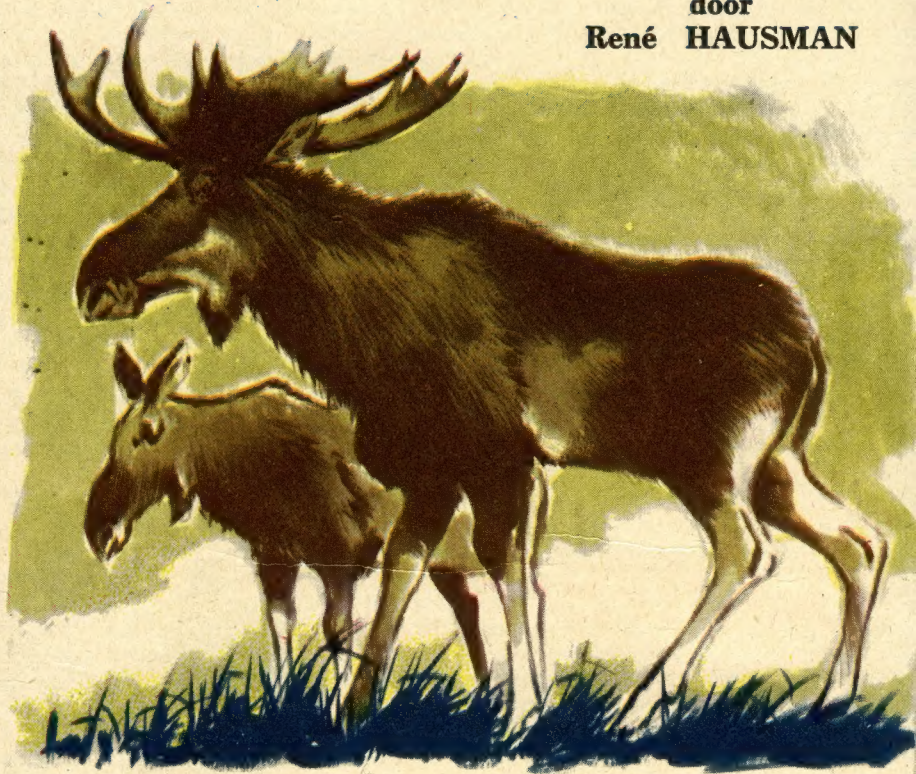
**MAARTEN
SMIT**

OVERLEVENDEN UIT DE OERTIJD

Iedereen heeft wel eens een afbeelding gezien van de prachtige muurschilderingen en -tekeningen in de grotten van Altamira, Lascaux, Font-de-Gaume en elders. Niemand heeft zo meesterlijk als de voorhistorische jagers in een decoratieve en tegelijk expressionistische stijl het karakter van de dieren vastgelegd. Alles spreekt in deze kunst: de macht van de bizon, zijn rustige logheid, zijn linkse, maar onweerstaanbare manier om zijn kop te buigen en een prooi op zijn horens te nemen. De lenigheid van het rendier, de decoratieve beweging van de mammoet, zijn slurf en zijn gebogen slagstanden. De galop van dikgebuike paardjes. Nog in onze dagen kunnen we de modellen zien van deze kunstenaars uit oude tijden die gedurig met ze in aanraking kwamen en ze zo goed kenden.

door
René HAUSMAN

In de Baltische landen, in Scandinavië, in Rusland, Siberië en in het hoge Noorden van Amerika leven nog van die grote elanden, die zware herten met hun machtige hals, hun brede geweiden, hun zeden die zoveel weg hadden van die der andere leden van de hertenfamilie. Met de rendieren hebben zij de grote inspiratie geleverd voor de grottenkunst. Ze houden van het bos en de moeraslanden. Dikwijls graven ze jonge berken uit om aan de hoogste bladeren te kunnen. In de winter, die geduchte, witte schemerige poolwinter zonder nachten, gebeurt het wel dat de elanden zich tot in steden wagen. Een gewonde eland is eens in een barre winter tot vlak voor Helsinki verdwaalt. Een grote eland, die bij de schoft 2,50 m. hoog is, kan tot 400 kg. wegen. Zijn gewei weegt wel 20 kg. Wordt een eland bedreigt, dan valt hij aan en kan hij erg gevaarlijk wezen. Elanden leven in koppels of in heel kleine troepen.

Hiernaast een Europese bizon. Dit is geen oeros. De oeros was namelijk een soort van wild rund met lange, naar voren gebogen horens en is thans uitgestorven. De Europese bizon meet bij de 2 m. aan de schoft en kan tot 750 kg. wegen. In Polen leven er in een groot reservaat nog bij de 700 exemplaren. Deze bizon leeft in kudden van 10 tot 15 dieren.

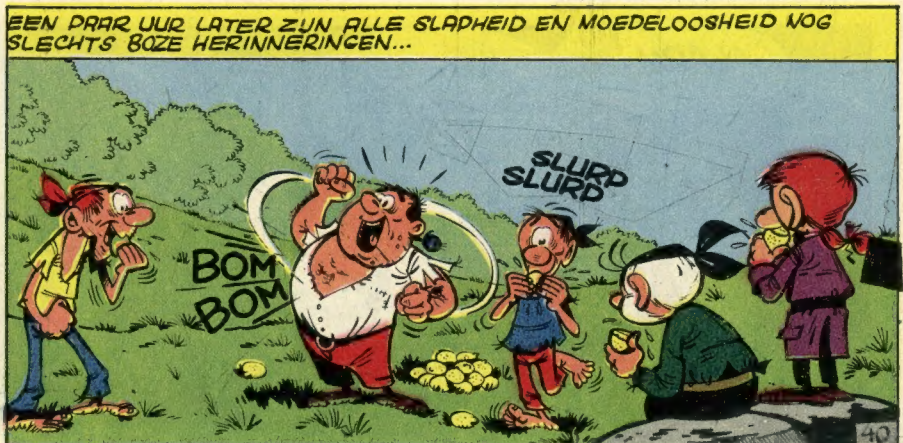
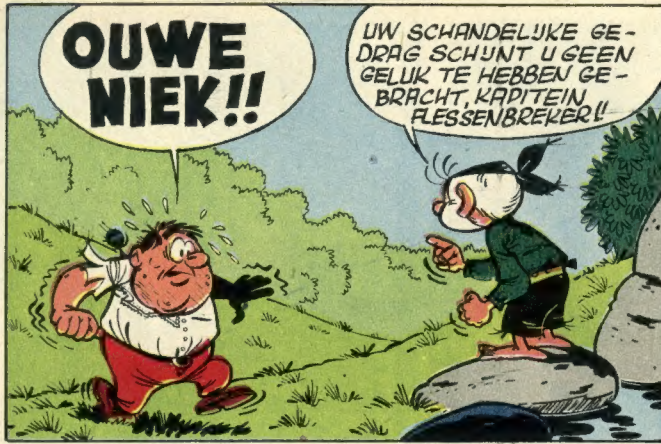
Mammoet, een aanvallende bizon en een bizon, voorhistorische schilderingen. We krijgen een indrukwekkende voorstelling van het leven onzer jagende voorouders, als we die fresco's met de schrikbarende tijdgenoten van de eerste mensen op aarde in de grotten zien.

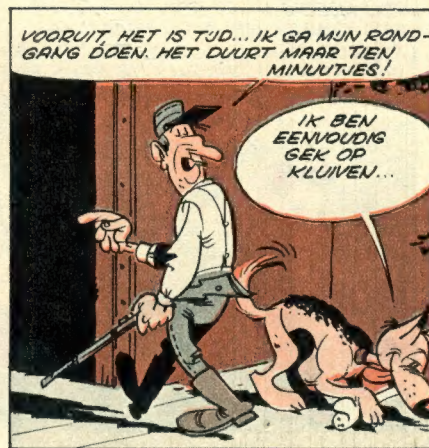
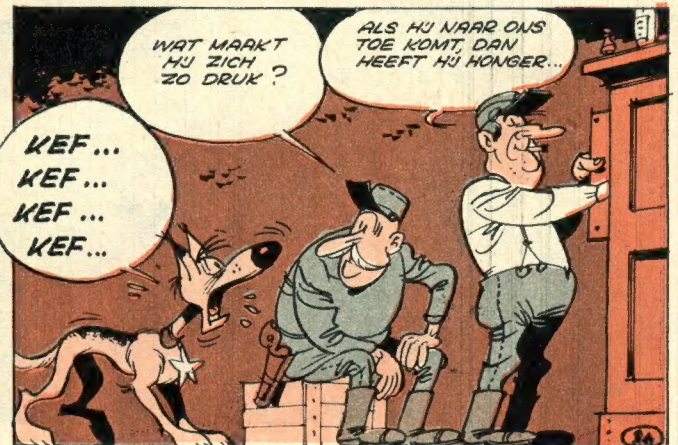

De Citroeneters

door REMACLE

De piraten hebben kapitein Flessenbreker en twee van zijn matrozen opgedragen drinkwater te halen...

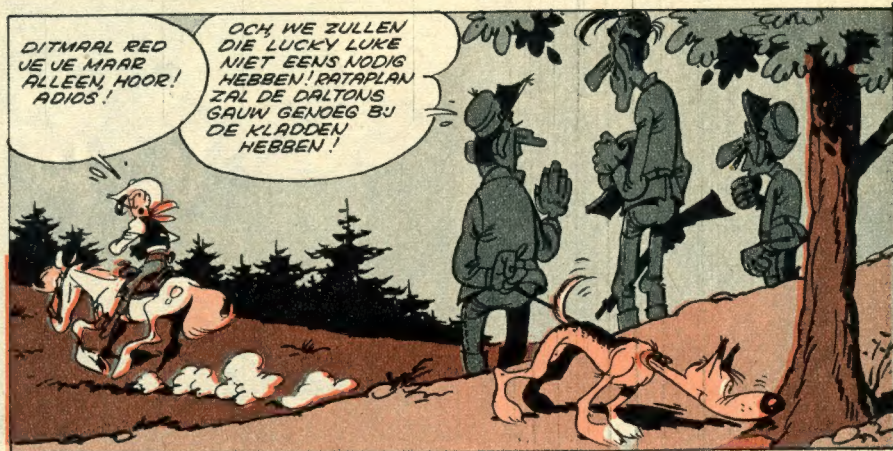

DALTONS

met RATAPLAN!

door MORRIS

De Daltons zijn door een zelfgegraven tunnel uit de gevangenis ontvlucht...

Wordt vervolgd

BUCK DANNY

TEKENAAR : VIC. HUBINON
TEKST : J. M. CHARLIER

ALLEMAGTIG, B.B., DAT... DAT IS UITGESLOTEN! IK KAN NIET AANNEEMEN DAT EEN VENT DIE TOT EEN TESTESKADER BEHOORT ZO IETS GEDAAN KAN HEBBEN, HI WEEET IMMERS DAT HI EEN MAKKER TERDOODVEROORDEELT!

ONZE TOESTELLEN ZIJN ULTRASEHEIME PROEF-MODELLEN! ENKEL MANNEN VAN HET ZZ-ESKADER, DIE EEN PAPIER KUNNEN LATEN ZIEN, KUNNEN ER DICHT BIJ KOMEN, ZONDER BIJ DE SCHILDWACHT IN DE KUIPER TE LOPEN... DUS...

ONTZET-TEND!

DEKSELS! IS DE ONVERLAAT DIE DEZE SABOTAGE HEEFT GEPLEEGD MISSCHIEF EEN EN DEZELFDE ALS DEGENE DIE FULTON ZULKE HAARFUNE BUZZONDERHEDEN OVER DE RAMP VAN DE FX-15 HEEFT BEZORGD?

WAT VIND JIJ VAN DIT ALLES, B.B.?

DAT WE IN ALLE STILTE NOG EENS ZO SCHERP MOETEN OPLETTEN EN ZWIJGEN ALS 'T GRAF, WE MOESEN DE SABOTEUR NIET ACHTERDOCHTIG MAKEN ALS HI ZICH ONTMASKERD WEEET, PAST HI OP ZIJN TELLEN, WAANT HI ZICH VEILIG VOOR ONTDEKING, DAN BEGINT HI OP NIEUW EN BEGAAFT ONVERMIDDELIJK EEN BLUNDER!

O.K.! MAAR VOORAL GEEN ENKELE VLUCHT MEER ZONDER EEN NAUWKEURIG ONDERZOEK VAN DE KIST VLA VOOR DE STRIET!

REKEN MAAR! HET ONGELUK VANDAG GEeft ONS DAAR EEN UITSTEKENDE VOORWENDELS TOE!

ZZ.25A

DUS AFGESPROKEN? GEEN WOORD EROVER ZELFS NIET TEGEN DE ADMIRAAL, DIE ZOU ER OP STAAN DIRECT DE GEHEIME DIENST ERIN TE BETREKKEN EN DAN VERSPEELDEN WIJ ALLE KANSEN OM DE VERRADER TE ONTMASKEREN!

IK ZAL ER ALLEEN MET TUMBLER EN TUCKSON OVER PRATEN! VOOR HEN STA IK ALS VOOR MEZELF, EN ZIJ ZULLEN ONS HELPEN OM DE PROEFMODELLEN TE BEWAKEN, GOEDENAVOND.

?

HÉ GORDON, WAT DOE JIJ DAAR?

KOM JE VAN BUCK?

N... NEE... EH... IK KUIER WAT...

'NAVOND!

NIET SPRAAKZAAM, EN ERGE HARST!

VREEMD, HI KIJKT ALS IEMAND DIE BETRAPT IS.

ZZ.25B

HET "ZZ"-ESKADER

B. B., de hoofdingenieur voor de proefvluchten met de FX-13, vertrouwt Danny toe welke vermoedens hij koestert. Op het proefmodel dat verongelukt is, was sabotage gepleegd...

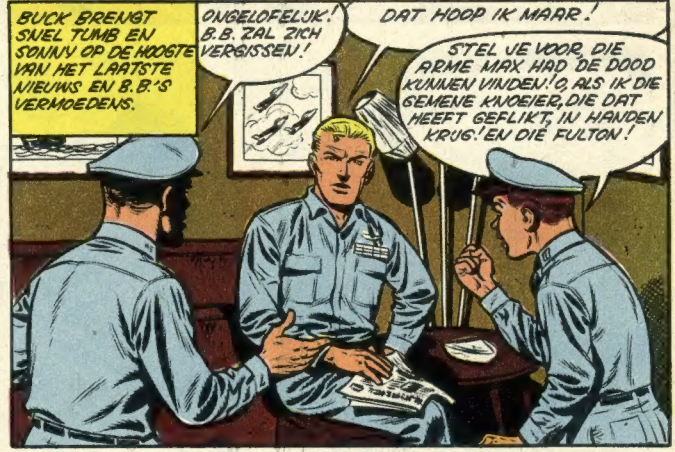

ENKELE OGBEBLUKKEN LATER...

HALLO! NU, EU? WAT VERTELDE DE "OUWE" IS HIJ WEEER BAUGS VOOR DE TOEKOMST VAN DE DE X-13?

VE ZIET ER ZO BEZORGD UIT... SLECHT NIEUWS?

JA! LUISTER MAAR... MAAR KIK EERST OF NIEMAND ONS KAN HOREN!

BUCK BRENGT SVEL TUMB EN SOMNIV OP DE HOOGTE VAN HET LAATSTE NIEUWS EN B.B.'S VERMOEDENS.

ONGELDFELUK! B.B. ZAL ZICH VERGISSEN!

DAT HOOP IK MAAR!

STEL JE VOOR, DIE ARME MAX HAD DE DOOD KUNNEN VINDEW! O, ALS IK DIE SEMENE KNOEIER, DIE DAT HEEFT GEFLIKT, IN HANDEW KRUG! EN DIE FULTON!

MAAR... WIE KON ER BELANG BIJ HEBBEN DIE SABOTAGE TE PLESEN? EN WAAROM?

ER ZIJN TWEE VERKLARINGEN MOGELIJK... TEN EERSTE DAT IEMAND ZICH OP MIJ WILDE WREKEN!

DE HERHALDE ONGELUKKEN MET DE FX-13 KONDEW INDRUK VESTIGEN DAT HET EEN GEVAARLIJK TOESTEL IS, DAT IK VOOR GELD HEB OPGEDRONGEN EN VERDEGD, TEN KOSTE VAN HET LEVEN VAN MIJN PILOTEW.

EN... DE TWEEDE VERKLARING?

MAAR DEZE HEL IK ZELF OVER, ZE LIST 'T MEEST VOOR DE HAND, ALS VE EEN VERBAW LEGT TUSSEN DE ONGELUKKEN MET DE X13 EN DE PERSCAMPAGNE DIE DAARTEGEN INEENS IS INGEZET!

IN DIT GEVAL ZOU HET GEEN PERSOONLIJKE WIRRAKENING ZIJN, MAAR ZOU DE SABOTEUR HANDELEN VOOR EEN CONCURRENDE VLIESTUIGFABRIEK, DIE DOOR DE ORDER OP DE X-13 OP ZU GEDRONGEN IS!

OOO! MAC DOUGALL!

7ZIE: "PROEFMODEL FX-13"

PRECIES! DE FIRMA MAC DOUGALL IS ZO GOED ALS OP DE FLES SINDS DE JARV DE FX-13 DE VOORKEUR HEEFT GEGEVEN BOVEN HAAR EIGEN FX-12. HAAR ENIGE KRANS OM HET HOOFD BOVEN WATER TE HOUDEN IS DAT DE ADMIRALTY, TENGEVOLGE VAN DE VELE ONGEVALLEN, DE FX-13 WEEER PRUS-GEeft EN DE FX-12 TERUGNEEMT!

VERDRAAD! DAT IS GLAS-HELDER!

EN DIE BANDIET VAN EEN MAC DOUGALL IS TOT ALLES IN START!

NOG VEEL ERGER DAN VE DENKT! TOEN IK INDETTID MIJN MEINING MOEST ZEGGEN OVER DE DIVERSE PROEFMODELLEN TEGEN DE EXPERTS VAN DE NAVY, BOOD MAC DOUGALL ME EEN FORTUIN, ALS IK DE FX-12 WILDE OPHEMELN EN DE FX-13 AFBREKEN!

OOOO!

IK ZWOEER DAT IK MIJN MOND ZOU HOUDEN, MAAR IK ACHT ME DOOR DE FEITEN ONTSLAGEN VAN MIJN EED.

DOOR DIE SABOTAGE OP DE X-13 DIENDE MAC DOUGALL ZIJN EIGEN ZAAK EN WREKTE ZICH TEVENS OP JOU.

ALS JOUW THEORIE KLOPT, BUCK, DAN HOEVEN WE ENKEL TE ONTDEKKEN WIE BIJ HET ESKADER MET MAC DOUGALL IN CONTACT STAAT.

GOEIE GENADE!... DAT... DAT WEEET IK, GELOOF IK!

VICTOR WUBBEN ZZ 26B

Wordt vervolgd

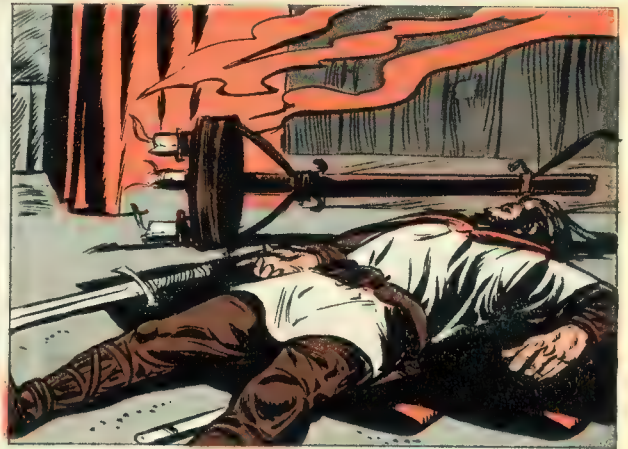
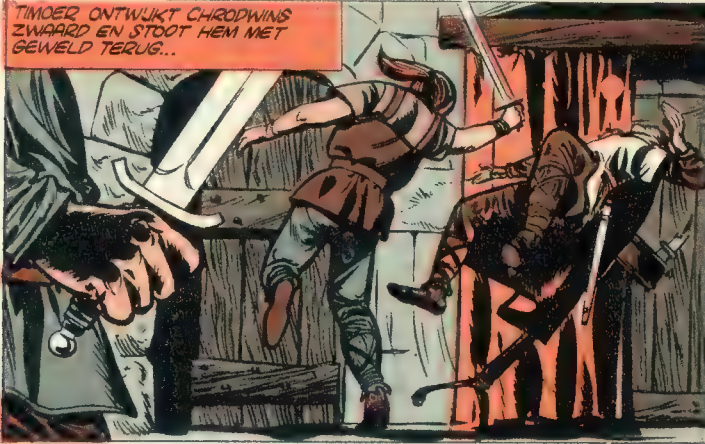
DE STRUDBUL EN

HET KROMZWAARD

Timoers vijanden waken hem veilig achter slot en grendel, maar hij is ontvlucht...

TIMOER ONTWIKT CHRODWIN'S ZWAARD EN STOOT HEM MET GEWELD TERUG...

ALS EEN WOEST EVERZWIJN STORMT GRIMOALD MET HET ZWAARD ONHOOG OP HEM AF...

HET IS VERKEERD VAN JE DAT JE ME HET PERKAMENT NIET TERUGGEEFT, IK ZOU JE IN VREDE LATEN GAAN.

JI ZULT ME JE LEVEN GEVEN. JE LOOPT ME AL TE LANG IN DE WEG... IK...

AAAH !!

DE BRIEF... DE RING VAN DE HERTOG VAN AQUITANIË... AHA, DAAR ZIJN ZE.

HÉ, DAAR IS BRAND... DE FAKKELS HEBBEN DE BORDIJNEN IN VLUK EN VLAM GEZET...

HOLA, WAT IS ER AAN DE HAND?

VLUG, ER IS BRAND... GRIMOALD EN CHRODWIN ZIJN GEWOND... MAAK VOORT!

EEN AVONTUUR VAN SANDY

Sandy en zijn tochtgenoot, de man zonder gehe-

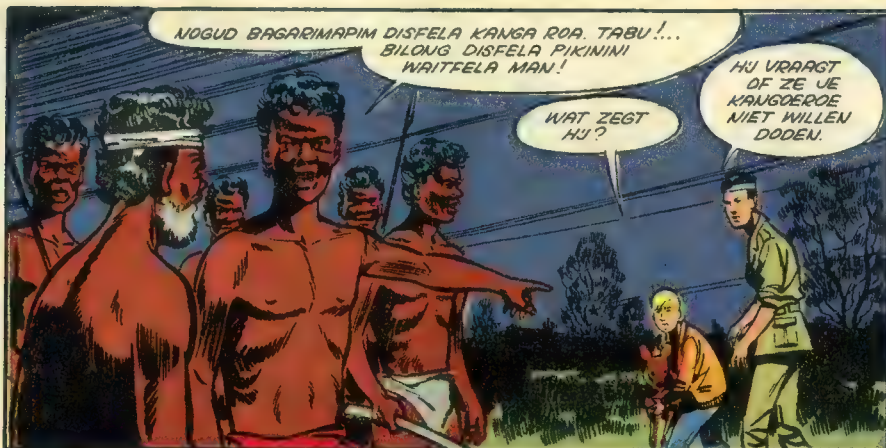

WILLY LAMBIL 355

DE MAN ZONDER GEHEUGEN

door
Willy LAMBIL

gen, komen met Australische wilden in aanraking.

Wordt
vervolgd

KLEIN SCHERM VOOR GROTE SCHOLEN

We besluiten onze serie artikelen over de televisie voor de jeugd met een reportage van Ivan Delporte over de Franse schooltelevisie. De gegevens werden hem verschaft door l'Institut Pédagogique National.

De televisieleraar tijdens een scheikundeles.

De leraar legt uit :

— ... We zullen dat trouwens gaan verklaren aan de hand van deze motor. Om hem aan te zetten behoeven we alleen maar dit te doen... eh... hmmm...

Ondanks de verwoede pogingen van de leraar wil de motor niet in gang komen. Dan zegt hij, met een ontwapenende glimlach :

— Jammer, hij wil niet starten... Er is niets aan te doen, we zullen van het experiment moeten afzien.

Mijnheer Nolet, die de natuurkundeles verzorgt voor de Franse schooltelevisie, laat zich niet gemakkelijk van zijn stuk brengen door dit soort ongelukjes. Integendeel, hij trekt er juist voordeel uit, want hij maakt er zijn lessen aantrekkelijker en levendiger mee.

Electronisch leraar

Er zijn al heel wat scholen in Frankrijk die zich kunnen verheugen in het bezit van een televisieapparaat. De leerlingen kunnen sommige lessen op het scherm volgen, maar ook toneelstukken. De Comédie Française brengt de klassieken, de aardrijkskundeles wordt opgevrolijkt met filmpjes over de diverse te behandelen landen, bij natuurlijke historie komt er een leeuw in de klas, een arend of een zebra. De televisie maakt dingen mogelijk die

een school alleen zich nooit zou kunnen veroorloven.

Drie of vier keer per jaar wordt er een vergadering gehouden waaraan leraren en onderwijzers deelnemen. Tijdens deze vergaderingen worden de programma's voor het komende trimester vastgesteld. Uiteraard kiest men dan de lessen die het moeilijkst door de leraar te illustreren zijn, zoals natuurlijke historie, aardrijkskunde, natuurkunde.

Vervolgens wordt deze programma-opzet aan alle leerkrachten gestuurd die bij hun onderwijs de televisie te hulp roepen. Dezen bestuderen het programma en geven hun critiek en suggesties.

Daarna begint het eigenlijke werk. De televisieleraar gaat zijn lessen voorbereiden. Hij wordt in zijn taak terzijde gestaan door een specialist van de omroep, die de technische moeilijkheden uit de weg ruimt. Hij zorgt voor de nodige documentatie en leent of huurt de films waarmee de tekst geïllustreerd worden.

Een groot gedeelte van de programma's wordt op films vastgelegd, maar natuurlijk zijn er toch nog altijd heel wat « life » uitzendingen en dat hier wel eens een ongelukje bij gebeurt heb je in de aanhef van dit artikel kunnen lezen. Jammer genoeg komen dergelijke slippertjes maar zeer zelden voor. Jammer genoeg, want ze brengen wat leven in de brouwerij.

Het dagboek van de familie Marsay

Een van de series die zich in een geweldige bijval mag verheugen van de leerlingentelevisiekijkers, is geheel verfilmd. Het is een geschiedenis die gepresenteerd wordt onder de titel « Het dagboek van de Familie Marsay » (Le Journal des Marsay) en waarin het leven van alle dag getoond wordt van een Franse familie in de periode 1789 tot 1945. Dit programma probeert niet de heldendaden van de grote vaderlanders te doen herleven, maar werkelijk het gewone leven in de verschillende tijdperken. Natuurlijk is dit niet eenvoudig, want alle dekors moeten overeenkomen met de werkelijkheid, van het kleinste lepeltje tot het uniform van het Keizerlijk Lyceum.

De productieleider van deze uitzending heeft nog te kampen met moeilijkheden van heel andere aard : hij mag niemand boos maken. Want er zijn lieden die boos worden als de revolutionairen worden voorgesteld als boeven en de edelen als slachtoffers, maar er zijn ook mensen die nooit zullen toestaan dat de adel de rol van schurk speelt en de sansculottes die van held... Daarom moet er rekening gehouden worden met de mening van iedereen, wat niet altijd gemakkelijk is en heel wat behendigheid vergt van de mensen die de uitzending verzorgen...

Met hart en ziel

Iedereen die aan deze uitzending meewerkt, doet dit met hart en ziel, niet alleen de productieleider en de regisseur, maar ook de requisiteur, die het hele land op zijn kop zet om het eerste fototoestel te vinden of de landbouwwerktuigen uit 1811...

De onderwijzer wordt niet vervangen

De schooltelevisie heeft niet tot doel de onderwijzer of de leraar te vervangen. Zij dient alleen om hem bij zijn taak te helpen. Want welke leraar kan zich de luxe permitteren het gezelschap van de Comédie Française in zijn klas te nodigen? Of landbouwmachines? Of atoombatterijen? Bovendien, de leraar krijgt lang voor de uitzending een aantal gegevens zodat hij nog de nodige uitleg kan geven bij het programma.

Nog niet alle scholen in Frankrijk hebben een televisietoestel, maar het aantal televisiekijkende klassen stijgt voortdurend, tot grote vreugde van de leerlingen.

In ons land is er nog geen schooltelevisie en er zijn nog maar heel weinig scholen die een toestel hebben, zoals ons referendum heeft uitgewezen.

We hopen — met onze lezers — dat hier spoedig verandering in zal komen!

Er zal een uitzending worden gegeven van « De Vrek » van Molière. Harpagon repeteert voor de camera. Krijtstrepen op de grond geven aan waar de acteurs en de camera's moeten staan.

Een ander blijspel van Molière : « Le Bourgeois Gentilhomme ». Michel Gentilhomme hanteert de floret terwijl de hengelaar kijkt of het goed zit met het geluid. Deze scènes werden uitgezonden vanuit de studio's van de RTF.

Harper heeft Lee, de gids, een foto met voetafdrukken van een geheimzinnig monster onder z'n neus geduwd.

SIMBA LEE IN

IK VOORZIE DE GROTE DIERENTUINEN VAN ZELDZAME DIEREN, OOK CIRCUSSEN EN DE BERDEMOSTE MUSEA VAN DE WERELD. DOOD, MAAR VOORAL LEVEN, ZOU DIE LOEKOEATA EEN ENIGE ATTRACTIE VORMEN, IETS OPZIEBAREDS... MAAR ALLEEN EEN KEI VAN EEN UJGER KAN ME ZO'N MONSTER HELPEN VANGEN.

GESTELD DAT UW LOEKOEATA BESTAAT EN WE 'T GELUK HEBBEN DAT WE HEM VINDEN, DAN ZAL NIET EEN DRAGER MET ONS MEEWILLEN. EN WE OVERLEVEN HET TOEWENS NIET! 'UW PLAN IS KRANKZINNIG.

TIEN MAANDEN GELEDEN VROEG EEN KOEN GELOOG ME OM HULP. HJ HEETTE ANDRE NAVARRA EN WILDE HET NJANGA-NJANGA - GEBIED VERKENNEN. IK DEED VERGEEFSE MOEITE OM HET HEM AF TE RADDEN... HJ WILDE NIET LUISTEREN EN TROK ER ALLEEN OP UIT!

HJ IS NOOIT WIERGEZIEN! HERHAALDELIJK VROEG IK DE NEGERS NAAR HEM, MAAR ZE WETEN NIKS!

OCH, HJ ZAL VAN DE KOORTS OF VAN EEN SLECHT VERZORGD WOND GESTORVEN ZIJN.

KOM AAN, LEE! IK WEET WEL DAT DIE EXPEDITIE ERG GEVAARLIJK IS EN DAT WE GEEN ENKELE HULP TE VERWACHTEN HEBBEN INGEVAL WE "PECH" HEBBEN... MAAR DENK EENS AAN DE TIENDUIZEND DOLLAR!

MJ LOKT EERDER HET GEHEIMZINNIGE!

MAAR ONGELUKKIG GENOEG BEN IK NIET MEER VRIJ, HARPER! IK HEB AL EEN ANDERE AFSpraak: HET OP TOUW ZETTEN VAN EEN SAFARI, VOOR DE EERSTE PRISWINNAAR VAN EEN TOMBOLA DIE EEN REIS NAAR AFRIKA MAG MAKEN.

NU, DAN DOE IK 'T MAAR ZONDEE LEE, MAAR DAT DIER MOET IK HEBBEN!

NET OP DAT OGENBLIK... BOENA! BOENA! PRAUW DE RIVIER OPKOMEN! BLANKEN ER IN ZITTEN...

HA HA, DAT KON WEL EENS MIJN KLANT WEZEN!

INDERDAAD KOMT VAN BEVEDEN EEN ZWAAR-GELEDEN PRAUW AANVAREN EN MEERT BIJ DE STEIGER...

GEEN TWIJFEL AAN! DAT IS DE GELUKKIGE WINNAAR VAN DIE RARE TOMBOLA!

IK VRAAG ME AF WAT VOOR KWIBUS IK TE ZIEN KRIG.

VERWACHT JE ER MAAR EEN? IK ZIE ANDERS NOG EEN TWEDE EUROPEAN, IK GELOOF ZELFS...

VERDRAID NOG AAN TOE! HET IS EEN VROUW!!!

SAFARI IN AFRIKA

door HERBERT

Wordt
vervolgd

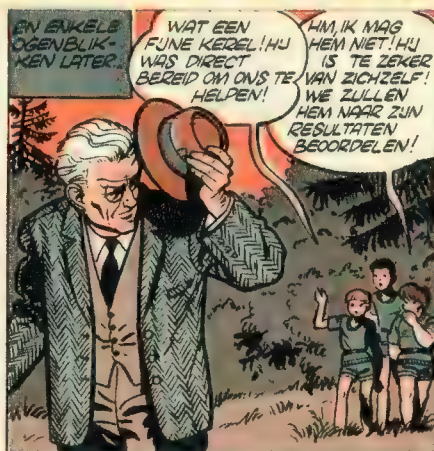

Ondanks alle moeite die de Bevers doen om het raadsel van Lens op te lossen, blijft het geheim bestaan...

EN WAT ZULLEN WE NU DOEN?

NIETS! IK NEEM DE ZAAK IN HANDEN! LAAT MI MAAR BEGAAN! IK BRENG JULIE OP DE HOOGTE ZODRA IK WEER NIEUWS HEB!

EN ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

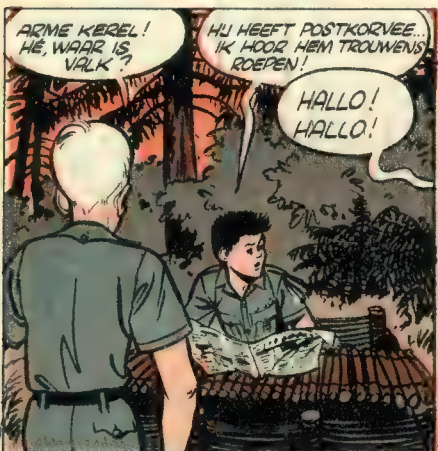
WAT EEN FJINE KEREL! MI WAS DIRECT BEREID OM ONS TE HELPEN!

MI, IK MAG HEM NIET! MI IS TE ZEKER VAN ZICHZELF! WE ZULLEN HEM NAAR ZIJN RESULTATEN BEOORDELEN!

DE DAGEN GAAN VOORBIJ EEN VOOR EEN...

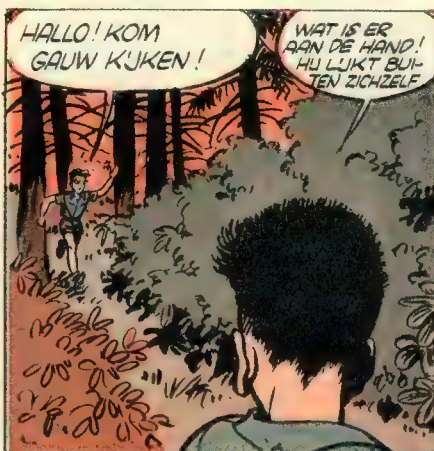
ER STAAT IN DE KRANT DAT LENS WEER IN Z'N CEL ZIT. MI WIL NIET VERTELLEN WAAROM MI ONTSNAPT IS!

ARME KEREL! HÉ, WAAR IS VALK?

MI HEEFT POSTKORVEE... MI HOOR MI TROUWENS ROEPEN!

HALLO! HALLO!

HALLO! KOM GAUW KIJKEN!

WAT IS ER AAN DE HAND! MI LUKT BIJTEN ZICHZELF!

NU, WAT SCHEELT ER?

GAUW, GA MEE OP DIE ROT'S! MI ZULT MI WEL ZIEN!

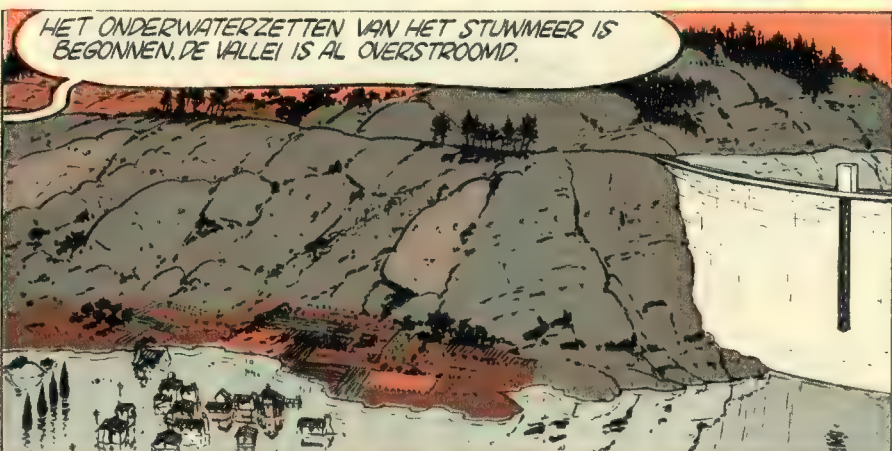
H.E.37A

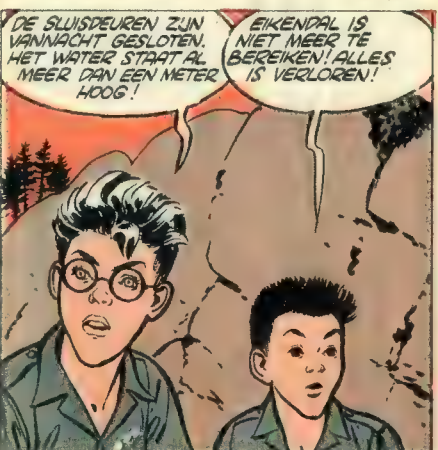
KIJK DAAR MAAR EENS!

OOO!

O GOD!

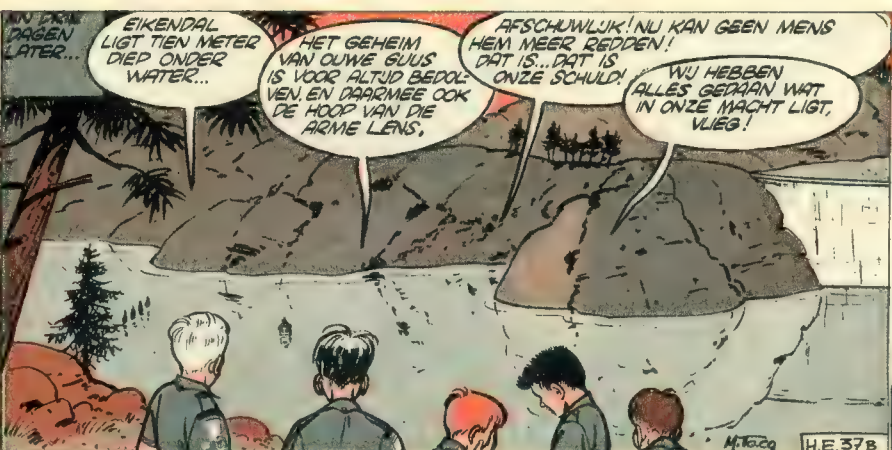

HET ONDERWATERZETTEN VAN HET STUWMEER IS BEGONNEN. DE VALLEI IS AL OVERSTROOMD.

DE SLUISDEUREN ZIJN VANNACHT GESLOTEN. HET WATER STAAT AL MEER DAN EEN MIETER HOOG!

EIKENDAL IS NIET MEER TE BEREIKEN! ALLES IS VERLOREN!

IN DESE DAGEN LATER...

EIKENDAL LIGT TIEN MIETER DIEP ONDER WATER...

HET GEHEIM VAN OUWE GUIS IS VOOR ALTIJD BEDOLVEN. EN DAARMEE OOK DE HOOP VAN DIE ARME LENS.

AFSCHUWLIJK! MI KAN GEEN MENS HEM MEER REDDEN! DAT IS... DAT IS ONZE SCHULD!

MI HEBBEN ALLES GEDAAN WAT IN ONZE MACHT LIGT, VLIES!

M. Tacq H.E.37B

Wordt vervolgd

ATTENTIE

bijt op zijn tanden. Het gebeurde is zijn schuld. Maar ach, ook als Tecuh niet van die groene hagedis had gegeten — zijn enige jachtbuit — dan was ze toch doodgegaan. Misschien is het maar beter ook, dat Tecuh aan het eten van die vergiftigde schildpad is gestorven. Nu is het meisje tenminste uit haar lijden. Want honger is een vreselijke kwelling. Nooit in zijn hele leven heeft Goem zo'n honger gehad. Hij heeft anders nog veel strengere winters beleefd en nog nijpender voedselgebrek. Maar wat de honger nu zo ondraaglijk maakt, is de nabijheid van een overvloedige, maar helaas niet toegankelijke voorraadkast.

Elke nacht kan de uitgehongerde horde in de moerassen daar vlak bij de mammoets horen. Ze zijn met zoveel, dat de grond er van dreunt en de lucht van hun getrompet trilt.

Goem is een behendig jager en een mammoet schrikt hem niet af. Hij heeft zijns gelijke niet om met onfeilbare zekerheid zijn speer in de flank van zo'n monster te planten, net daar waar de stenen punt met gemak de weg naar het hart vindt.

— 11 —

— 8 —

Dat meer heet het Texcomer en drinken en baden. In het bijzonder de talloze mammoets, men de thans verdwenen ruzendieren, in deze krekken en modderpoelen, kwawater gezet. En in dit ondiepe water, oertijd had het een hele vlakke onder 75 km lang was en 22 breed. In de bestoeg het nog de hele vallei, die Mexico. Ten tijde van de verovering een gewone lagune vlak bij de stad bestaat ook nu nog in de vorm van

Niet ver van Tepexpan staat de wereldberoemde pyramide van Teotihuacan, door de Azteken ter ere van de Zon gebouwd.

de stad Mexico is op de vroegere bedding gebouwd.

Een paar jaar geleden begon een archeologische expeditie het vroegere rivierbed om te graven. En zo kwamen er overblijfselen aan het licht, die het mogelijk maakten een duizenden jaren oude geschiedenis te reconstrueren. Het zijn de lotgevallen van een groep landverhuizers die de Beringstraat waren overgestoken en zuidwaarts, naar de zon toe, waren getrokken. Deze geschiedenis blijkt dus werkelijk waar te zijn.

Maar ze is ook droevig. Het is een drama. Luister maar! Het gebeurde in Tepexpan...

De oude mammoet is een bangerd...

De medicijnman is met hangend hoofd weggegaan. Hij is in Tecuh niet geslaagd. In haar haastig gebouwde rieten hut zit Noah, de moeder, te smikken en drukt het levenloze lijfje tegen zich aan.

Goem, de vader, graaft een graf en

— 9 —

Als je dit micro-boekje wilt maken, houd je dan precies aan de aanwijzingen. Als je alles gevouwd hebt, moet je een nietje in het midden slaan. Als je dat niet hebt, kun je wel een draadje gebruiken. Daarna moet je de bladzijden met een mes of een schaar opensnijden.

Bewaar dit micro-boekje zorgvuldig. Er zullen er nog meer komen, en na verloop van tijd heb je dan een prachtige micro-bibliotheek.

— 2 —

— 5 —

De eerste horde vond een heel vasteland braak liggen, waar geen mens te bekennen was, een nieuwe wereld, die pas heel veel later op de kaart de naam Amerika zou dragen. Die eerste horde heeft een weg gebaan, die door latere stammen, trouw gevolgd zou worden.

Deze weg is bezaaid met overblijfsel-

De overweldigende meerderheid van de mensen die Amerika in de tijd van Columbus bevolkten, waren over de Beringstraat uit Azië gekomen, tussen 15.000 en 10.000 v. Chr. Enkele contacten tussen Peru en Polynesië zijn trouwens niet uitgesloten, evenmin als met het overigen raadselachtige Atlantis. De Vikingen ontdekten de Verenigde Staten kort na 1000.

— 4 —

De volgende week :

HET GROTE PARADIJS

Een tekenverhaal over scheepjongens en de zee.

In voorbereiding :

AVONTUUR IN DE SNEEUW

Een micro-roman van PAT S. PACE.

ZEILEN

Een micro-album door GENNAUX.

HET EILAND DER LANGE OREN

Alle geheimen van het Paaseiland.

— 35 —

— 32 —

brauwbogen en een naar voren sprin-

Mongoolachtig hoofd, uitstekende wenk-

Goem was niet bepaald knap. Een

pexpan de dood had gevonden.

historische mens er uitzag, die in Te-

keurig worden bepaald, hoe de voor-

hand van Goems overschot kon nauw-

van Helmut en Felipe. Want aan de

Dat was de allerinteressantste vondst

en maar één werfel...

de heupen, enkele beenjes van voeten

verpletterd. Er waren nog een stuk van

De poot van de mammoet had de rest

waarin de dood hem had nergereveld.

borst had moeten zitten, in de houding

ook gebogen, naar de plaats waar de

wen. Toen de beenen, opgetrokken en

en de handen voor het gezicht gevou-

Erst zijn armen, ze waren gebogen

er van Goem de jager over was.

Pas de volgende dag vond men wat

De man uit Tepexpan

aan te vallen.

moet stond en toch niet bang was hem-

scherm tegenover de machtige mam-

De kop van de man uit Tepexpan, door antropologen gereconstrueerd.

gende kin, een brede neus, schots en schiefs staande tanden... een echte oer-

Elk levend organisme verzamelt radioactieve stof, die na zijn dood geleidelijk zijn radioactiviteit verliest. Daar-

— 33 —

DUPUIS
DEN HAAG - BRUSSEL
MARCINELLE - PARIJS - MONTREAL

Helaas, het oude mannetje, dat de « belhamel » van de troep is, heeft een scherp gehoor en is bang van aard. Bij het minste verdachte geluid zet hij met zijn troep een wilde galop in, die klinkt als het rommelen van de donder.

En zo komt het, dat de stam honger lijdt.

Goem heeft zijn kull gegraven. Zonder een woord te zeggen, loopt hij naar de rieten hut en ontruikt Noah, zijn vrouw, het al koud geworden lichaampje van Tecuh. Goems hart breekt, terwijl hij zachtjes het meisje in het graf legt. Zijn hand, die zich opmaakt om de aarde weer in de kull te strooien, blijft steken...

Tersluiks, net of hij vreest dat zijn daad voor een zwakheid zal doorgaan, die een krijger als hij onwaardig is, zoekt Goem de hut weer op en grijpt de kleine, lemen mammoet, die hij de vorige zomer nog voor Tecuh had geboetseerd. De slurf is afgebroken en de twee dorren, die slagstanden moesten voorstellen, zijn zoek. Maar dat hindert niet, Tecuh zal tenminste niet alleen liggen in haar eeuwige slaap.

— 12 —

1 - - - - - MAAK HIER D

— 7 —

— 31 —

De door hun sterkere tegenstanders uit Azië verdreven stammen trokken over de Beringstraat en haastten zich ruidwaarts, naar de zon toe. De gevolge volgde weg is vrijwel onveranderd gebleven al die eeuwen van volksverhuizingen. Het voor-naamste eindpunt was het Texcoomeer, dat de vlakke had overstromd, waarin tegenwoordig de stad Mexico ligt.

lingen dat de grote trek der mensheid inderdaad deze route heeft gevolgd. Er liggen beenderen, stenen of houten werktuigen, resten van hutten of huizen. Die weg komt in Mexico uit, aan de rand van een vroeger meer, of liever, een onmetelijk moeras, dat in zekere zin als knooppunt diende voor de stroom van landverhuizers. Het meer

HIER VOUWEN - - - - - NAAR BINNEN

DIT IS DE EERSTE VOUW DIE JE MOET MAKEN OM HET MICRO-BOEKJE TE V

door kunnen we verbluffend precies de leeftijd van een fossiel berekenen.

De Koolstof-14 test maakte uit, wanneer het drama in Tepexpan was geschied. « Meer dan 10.000 jaar geleden », had de geoloog gezegd. Maar uit de koolstofftest bleek, dat de dood van Goem en zijn dochter Tecuh ruim 15.000 jaar achter ons ligt.

Vijftienduizend jaar! Dat was midden in de IJstijd. De stam ontvluchtte toen de vreselijke kou en zocht de zon op. Goem heeft het warme land nooit bereikt. Maar dank zij hem bezit ook Amerika een menselijk fossiel.

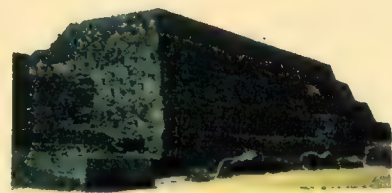
Goem is tegenwoordig over de hele wereld bekend. Hij heet « de Man uit Tepexpan ».

DIT GEBEURDE IN TEPEXPAN

door C. Joël

Op het ogenblik waarop dit verhaal begint, zijn er duizend, misschien wel tweeduizend jaar verlopen sinds er mensen, die door vijandige stammen naar het uiterste puntje van Azië waren teruggedrongen, voor 't eerst de Beringstraat overstaken.

Dit bouwwerk is ongeveer het enige wat over is van de stad Tula (of Tollan), de vroegere hoofdstad van de Tolteken. Tula was een gewijde, geheimzinnige stad, enigszins het Babel van de Nieuwe Wereld. Tula ligt niet ver van het dorpje Tepexpan, waar de helden van ons verhaal de dood vonden.

HIER VOUWEN — 3 — NAAR BINNEN

van de mammoet boven het roerloze water uit.

Daar komt al een zwerm aasvogels pijlsnel toeschieten, alsof ze uit het binnenste der aarde waren uitgebraakt door de krater van de Popocatepetl.

Die avond eten de krijgers zich zat aan vlees en dansen lang om het vuur heen.

Want groot is de vreugde bij de stam. De oude mammoet is dood, getroffen door de onfeilbare lans van Goem. Mannen, vrouwen en kinderen hebben zich te goed gedaan aan het vlees. Over de onverschrokken jager geen woord meer. Maar wat hindert 't ook? De aanvoerder van de troep is dood. Morgen zullen er makkelijk nog meer mammoets te doden zijn, nu het oude mannetje er niet meer is om alarm te maken. Ja, groot is de vreugde bij de stam.

Maar in haar rieten hutje zit Noah te schreien. In één dag is ze Tecuh, haar dochtertje, en Goem, haar man, kwijtgeraakt. Zo is het leven.

TWEEDE VOUW. LET ER OP, DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

lipje. Maak dat je grootje wijs. Het is een mammoet.

— Een mammoet zonder sturt of zander slagstanden?

— De sturt is afgebroken. Hier zie je nog waar hij heeft gezeten. En zie eens, die twee gaatjes hier! Daar zaten de slagstanden in, tenminste de dorens of stokjes, die ze moesten voorstellen.

Maar de vrienden hebben geen tijd om zich langer in het stukje speelgoed te verdiepen. De andere ploeg, die een tweehonderd meter verder op werkt, heeft een stel mammoetbeenderen blootgelegd. Het lijkt wel, of het dier daar ter plaatse in stukken is gesneden.

— Hier! schreeuwt een van de arbeiders.

Hij heeft net een reuzenboot opgedraders.

Hij heeft net een reuzenboot opgedraders. Het wordt doodstil in het groepje. Iedereen denkt huilvend aan die man uit de voortijd, die zo zwak, zo onbek-

HIER VOUWEN — 3 — NAAR BUITEN

WEZENLIJKEN. LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

Goem legt teder het stuk speelgoed in het koude handje van zijn dochterfje en bulgt één voor één de dode vingertjes er omheen. Dan goolt hij met afgewende blik de weke aarde weer in het graf...

Als hij daarmee klaar is, blijft de krijger nog naar het meer vol riet en waterplanten en zandbanken turen. Om zijn brede mond met de onregelmatige tanden speelt een wrede glimlach. Van nacht zal hij, Goem, in zijn eentje het oude mannetje overvallen en met zijn speer doodsteken. Onder de dichte, borstelige wenkbrauwen lijken zijn ogen nog enkel twee nauwe spleten, waardoorheen een blik vol haat fonkelt. Vannacht zal de punt van lavaglas — die vulkanische steen die hij zo handig heeft geslepen — in het hart van het monster boren!

Goem komt aangeslopen...

Zo stilletjes komt de man aangeslopen, dat de afzichtelijke reptielen, die in het moeras slapen, niet vermoeden, dat er een prooi voor hen in de buurt is.

Het vlot — een paar takken, met

— 14 —

— 17 —

Wat hij ziet is overwelvend. On-Hij legt aan en duikt stil in de biez. naar een met riet begroeid eilandje. tuit midden tussen de lozge doren in varen-engelegdheid, stuurt Goem zijn vaar-vaarlijk doen slijngeren. Langzaam, met plas in het water ontstaan, het vlot ge-golven die door hun monsterlijke ge-De kudde is zo dichtbij nu, dat de grote vulkaan golven dikke zwarte wolke hemel heen sijpelt, spuwt de door een lichte pik in de zwaarbe-De in de verte, in de maneschijn die de punt met zorg heeft gescherpt... bij hem ligt zijn speer, waarvan hij water geruisloos naar achteren. Dicht handpalmen naar buiten en schept het vlot en roelt met zijn beide handen. vlot en roelt met zijn beide handen. vlot en roelt met zijn beide handen. vlot en roelt met zijn beide handen.

Goem ligt plat op zijn buik op het mammoet te ontkomen. daardoor aan de borende blik van de vaartuig met biez en goetoid en hoopt proesten zijn. Goem heeft zijn ranke gevarien die in het slijk aan het komt onmerkbaar af op de kolossale enkele rietstengels samengebonden —

Goem zet het op een lopen. Waar heeft hij zijn vlot gelaten? O, ja, aan het andere einde van het eilandje... Goem holt uit alle macht en voelt in zijn rug de machtige adem van het monster. Ineens glijdt de krijger uit. Hij valt in het riet, dat onder zijn gewicht kraakt. De mammoet is er...

Goem is verloren... Hij ligt op zijn rug en ziet het gevaarte naderen. Hij is niet in staat om een vin te verroeren. Een ogenblik kijkt de oude mammoet naar zijn slachtoffer. Dan tilt hij een poot op...

Goem heeft zijn gezicht in zijn hand begraven... Het laatste beeld, dat hij van de wereld meeneemt, is dat van het monster dat voor hem, met zijn kolossale poot, dat hem verbrijzelen zal...

Goem is dood. In zijn woede wil de mammoet zijn lijk vertrappelen. Maar hij heeft geen tijd meer. Hij zakt door zijn knieën, maar een paar stappen van zijn slachtoffer. Een stroom van bloed gutsch uit zijn wond. De kudde vlucht in panische angst in alle richtingen...

Als een grote rots steekt het lichaam

— 23 —

— 20 —

Mens tegen mammoet
Uren lang al ligt de jager op de loer. Zijn oogleden zijn zo zwaar van de koude verstijft zijn ledematen en zijn hand is als vastgevroren aan zijn houden. Weidra zal het dag worden, en Goem heeft nog steeds de grote mammoet niet in het oog gekregen. Weidra zullen in het schemerige licht van de vroege ochtend de oogjes van het monster Goems schuilplaats ontdekken... Toch geeft de jager geen kamp. Hij heeft een dure eed gezworen dat hij alleen als overwinnaar naar huis zal komen... als hij ooit terugkomt... Mensklaps tekent een massievere ge-

Uren lang al ligt de jager op de loer. Zijn oogleden zijn zo zwaar van de koude verstijft zijn ledematen en zijn hand is als vastgevroren aan zijn houden. Weidra zal het dag worden, en Goem heeft nog steeds de grote mammoet niet in het oog gekregen. Weidra zullen in het schemerige licht van de vroege ochtend de oogjes van het monster Goems schuilplaats ontdekken... Toch geeft de jager geen kamp. Hij heeft een dure eed gezworen dat hij alleen als overwinnaar naar huis zal komen... als hij ooit terugkomt... Mensklaps tekent een massievere ge-

Mens tegen mammoet

danks hun omvang geven de mammoets een indruk van kracht, van vluheid en hartmoethe, die het zwakke wezen, dat op de loer ligt, diep treft. Maar Goem verbeekt de toevan. Onder de reusachtige dansers van dit spookachtige ballet zoekt hij de aanvoerder, het oude mannetje dat hij zal neervellen...

daante dan de andere zich tegen de lichter wordende hemel af. Hij is het, de aanvoerder van de kudde! Het dier nadert Goems hinderlaag, van de prins geen kwaad wetend. De jager zit vol spanning, klaar om zich te verweren. De enorme mammoet is nu vlak bij. Ineens siddert hij over al zijn leden. Zijn slurf gaat rechtop staan, hij spitst zijn oren. Het monster heeft de nabijheid van een mens geroken. Het zal gaan trompetten...

Te laat! Goem heeft zich opgericht en zwaait met zijn lans. In een forse krachtsinspanning bait hij zijn spieren. De kogel schiet recht op het hart van het dier af. Maar het urenlange wachten heeft Goems armen stijf gemaakt. De punt van lavaglas is niet in het hart doorgedrongen. Ongetwijfeld is de mammoet dodelijk gewond, maar hij is niet neergevallen, als door de bliksem getroffen, zoals de jager had verwacht.

Het oude mannetje stoot een korte kreet van verbazing en pijn uit. Het weet, dat het verloren is, maar zal niet neerzakken voor het belachelijke, nietige wezen, dat hem dodelijk heeft getroffen, vertrapeld is.

— 21 —

Het meer geeft zijn geheim prijs

Helmut en Felipe, de eerste een Amerikaans geoloog, de tweede een Mexicaans archeoloog, zijn te weten gekomen, dat er niet ver van de Zonnen-Maanpyramiden, in de oude bedding van het Texcomoeer, een laag skeletten van voorhistorische dieren te vinden is. De beenderen zijn zo talrijk, dat de Indianen ze tot poeder malen en als kunstmest gebruiken.

Ogenshijnlijk is het probleem eenvoudig. Om sporen van mensen uit de oertijd te ontdekken, moeten ze eerst de oever van het oude meer ontdekken, want de kans is het grootst dat ze op die oever interessante overblijfselen aantreffen.

Het werk van een geoloog is allesbehalve eenvoudig in dit land, dat zo vaak door aardbevingen wordt getroffen. Niettemin is er dicht bij het dorp Tepexpan een smalle strook wit grint te voorschijn gekomen uit de dikte van een talud. Het strand!

Die vondst is de vorige dag gedaan. Helmut en Felipe staan juist gebogen

— 26 —

— 29 —

— Kamelen in Amerika? vraagt Felipe. — Net een kamel, zegt hij. de geoloog het eruit. de voorloopje van kiel. Zachtjes trekt Tussen de beenjes van de hand zit uitgraven van het geraamte beëindigen. medewerker, terwijl de arbeiders het — Kijk, zet Helmut ineens tegen zijn west, als wel de vader van beiden... evengoed een aap als een mens zijn ge-jaar oud. Maar zolang we er niet meer werklieden een ander skelet, 12.000.000 3 augustus 1958 ontdekten Italiaanse ment — is ongeveer 450.000 jaar oud. ven. Het oudste skelet — of skeletrag- zou heel Amerika nog onbewoond blij- dommen der Natuur profijt kon trekken, spanning leede, hoe het van de rijk- — verspreide, en met veel in- zich over het Oude Werelddeel — het zenden en duizenden jaren leede en Terwijl het ras der mensen al dul- is de oudste Amerikaanse, die we kennen. Minstens tienduizend jaar! Dat kind — Dat is minstens 10.000 jaar, zegt hij, op de IJstijd volgde. lig ontstaan in de droogteperiode, die

— 16 —

— 28 —

over een zwarte vlek, een onmiskenbaar overblijfsel van een vuurhaard.

Dus hadden hier in voorhistorische tijden al mensen gewoond. Hier lag trouwens een gehouwen, stenen beltel en verderop een hele reeks messen en krabbers, eveneens van steen.

— Wat is er, Pablo?

De opzichter die het toezicht heeft over de grondwerkers die de bodem omspitten, schijnt hevlg opgewonden.

— Gaat u maar mee, zegt hij.

Helmut en Felipe voorzien een belangrijke vondst en stormen naar de groeve, waar rond de werklieden druk in de weer zijn. Er komt een klein, klein schedeltje uit de turf te voorschijn. Onder de kaak zijn het borstbeenen en de eerste ribben te raden.

— Een kind, mompelt de Amerikaan.

Uiterst voorzichtig wordt het geraamte uitgegraven. Het is inderdaad van een kind. De armen zijn gebogen en opgetrokken, en zien er nog uit als op de dag van de begrafenis...

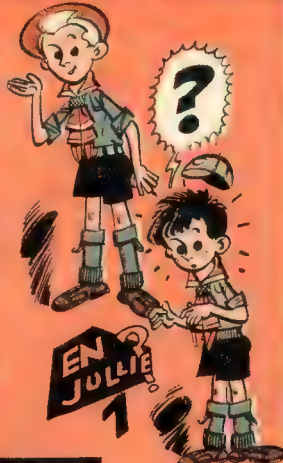
— Zou hij hier al lang liggen? informeert Helmut.

Felipe frons zijn wenkbrauwen. De laag aarde, die het graf bedekt, is stel-

Vrouw en Raadsel!...

TEKST: EDDY PAAPE
TEKENINGEN: PAAPE

DEZE DAMES DRAGEN KOSTUUMS UIT VERSCHILLENDE TIJDPERKEN: 1250 v. CHR. 200 v. CHR. - 1514 - 1882 - 1902 - 1922. KUN JIJ ZE VOLGENS HUN OUDERDOM RANGSCHIKKEN?

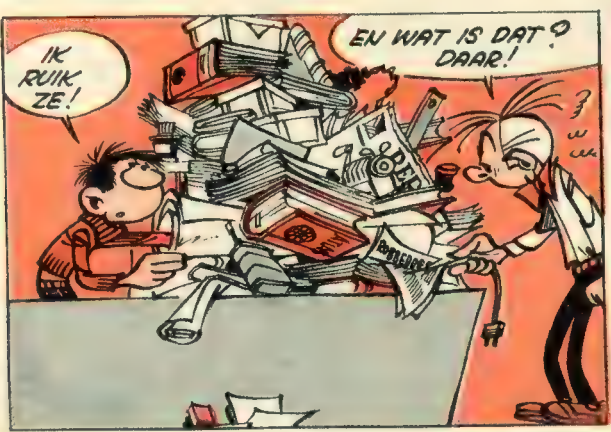
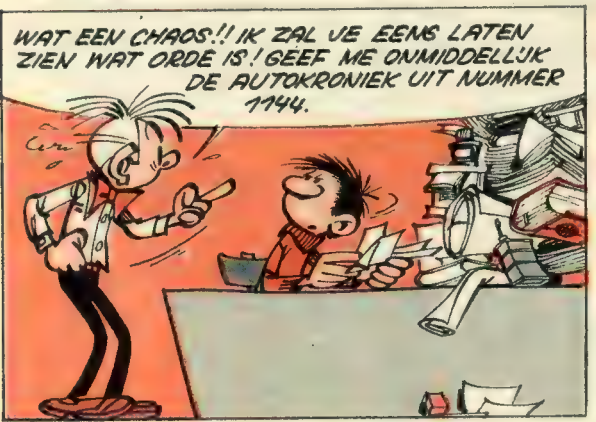
HIER ZIJN DRIE EDELGEBOREN DAMES, DRIE VORSTINNEN. EEN VAN ALLE THANS IN EUROPA REGERENDE STAATSHOOFDEN HET LANGST AAN HET BEWIND. HERKEN JE ZE?

EN HIER HEB JE DE KLEINSTE EN DE GROOTSTE DAMES TER WERELD... EDITH BARLOW WAS EEN ENGELSE, MARIANNE WENDE EEN DUITSE. HUN RECORD IS NOG NOOIT GEBROKEN. HOE GROOT WAS ELK?

Guust

DOOR *Jiddeke* en *Franquin*

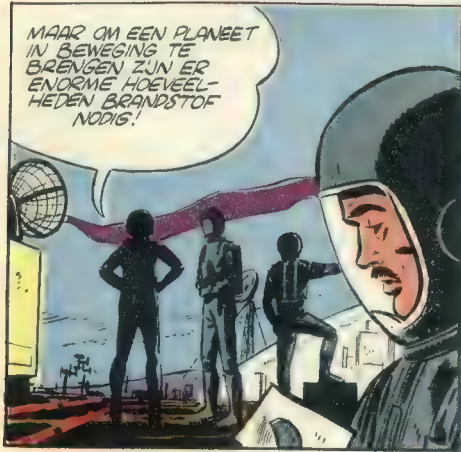
EN WAT IS DAT DAAR!

DE UITTOCHT VAN HET HENGSELKRUIS

Om een meisje het leven te redden, heeft Allan Cardan met een raket de vliegtuigen van het Hengselkruis ingehaald.

MAAR OM EEN PLENEET IN BEWEGING TE BRENGEN ZIJN ER ENORME HOEVEELHEDEN BRANDSTOF NODIG!

PRECIES! BEKIJK DIT MONSTER MAAR EENS... HOE WONDERLIJK HET OOK MAG LUKEN...

GEOGRAPHOS BEVAT ENORME VOORRADEN KOOLWATERSTOFVERBINDINGEN... OFTEWEL PETROLEUM!

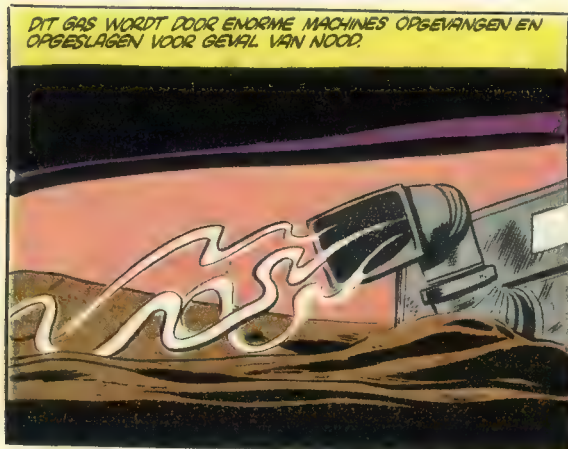
VOLGENS ONZE BEREKENINGEN HEBBEN WE MINSTENS VOOR TIEN EEUWEN EN VERDER KUNNEN WE STELLIG SYNTHETISCHE KOOLWATERSTOF PRODUCEREN.

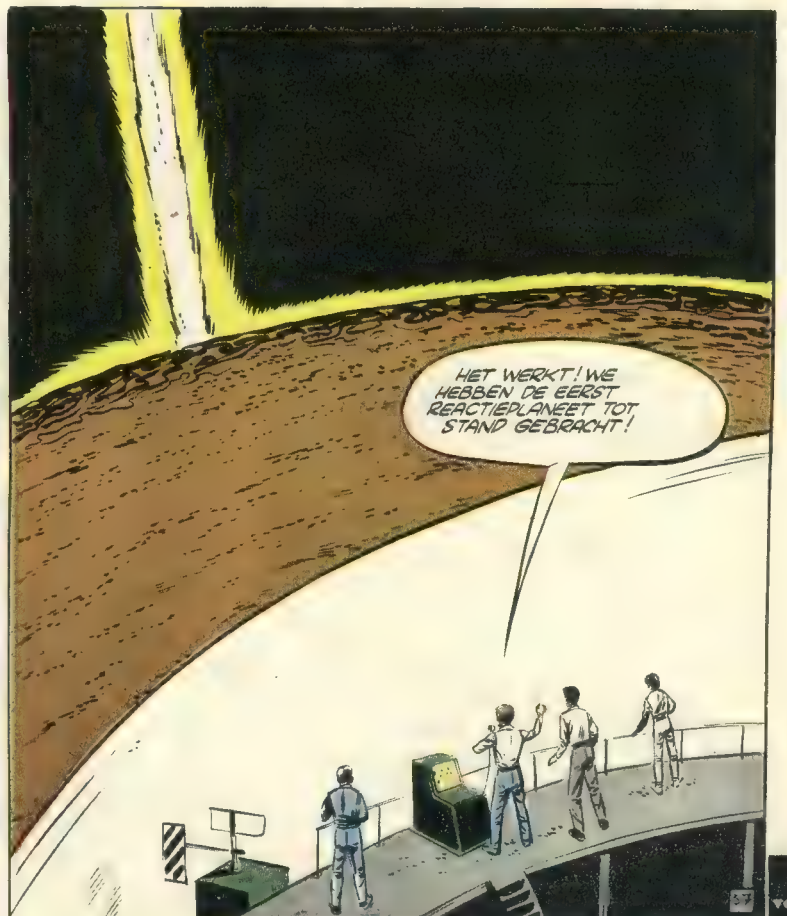
'T IS VREEMD... 'T LIJKT WEL OF ER ONTPLOFFINGEN AAN DE OPPEERVLAKTE VAN GEOGRAPHOS ZIJN WAAR TE NEMEN... IK VRAAG ME AF WAT DAT VOOR EEN VERSCHIJNSEL IS...

MET SPRINGSTOF WORDT ER DE IN GROND VAN GEOGRAPHOS GEBOORD WAARDOOR ER BRANDBAAR GAS VRIJKOMT...

DIT GAS WORDT DOOR ENORME MACHINES OPGEVANGEN EN OPGESLAGEN VOOR GEVAL VAN NOOD.

HET WERKT! WE HEBBEN DE EERST REACTIEPANEEL TOT STAND GEBRACHT!

HET IS VOORLOPIG NOG EEN VRIJ GEBREKKEGIGE METHODE... OPGELET... CONTACT...

HOE WERD DE FOTOGRAFIE UITGEVONDEN?

Luiheid... Doorzettingsvermogen... Genie... hebben er iets mee te maken.

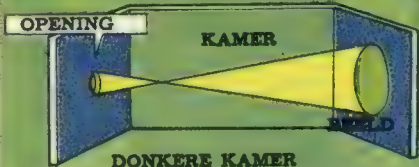

Antwoord voor...
Jacques Michel

Genval.

2 250 JAAR LATER TREKT HETZELFDE VERSCHIJSSEL DE AANDACHT VAN DE FRANSMAN DAGUERRE, EVENEENS TERWIJL HIJ OP HET BED LIGT. DITMAAL VALT HET LICHT OP EEN SCHILDERIJ AAN DE MUUR EN DE VORM LAAT EEN ZWAK SPOOR ACHTER. DAGUERRE VERKLAART DIT DOOR DE AANWEZIGHEID VAN JODIUM IN DE VERF. HIJ ONTDEKT HET MIDDEL OM FOTO'S TE FIXEREN (TOTNOGTOE SLOEGEN ZE ZWART UIT IN LICHT) : HIJ STREEK ZE IN MET ZILVER-JODIUM.

HET PRINCIPE VAN DE DONKERE KAMER ONTDEKT DE ITALIAAN J. B. PORTA (1541-1615), ALS HIJ OP 'N MIDDAG 'N DUTJE AAN HET DOEN IS EN HET BUITENLICHT DOOR HET SLEUTELGAT OP DE MUUR ZIET VALLEN.

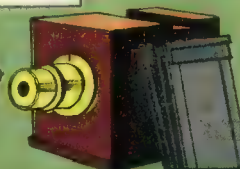

DAGUERRE
1787-1851

3 DAGUERRE ZETTE ZIJN OPZOEKINGEN ONVERPOOSD VOORT, SAMEN MET NIEPCE, DIE ER ALS EERSTE IN SLAGDE, FOTO'S OP GLAS TE MAKEN (1822).

NIEPCE
1765-1833

HET EERSTE FOTOTOESTEL VAN DAGUERRE (1828)

LEDDY
PAAPE
8.

Als je Snuffel een vraag stelt, voeg er dan je foto, naam en adres bij.

Voor je verzameling

Twee Amerikaanse jachttoestellen : het eerste de glorie van de tweede wereldoorlog, het tweede, het gevechtsvliegtuig bij uitstek tijdens de Koreaanse oorlog. Enkele jaren liggen tussen hen en toch welk een verschil in bouw en opvatting.

North American A-36 Mustang

Jacht-bommenwerper.

Kracht

1 motor Allison V-1710-39 F3R van 1150 PK.

Karakteristieken

Vleugelbreedte : 11,27 meter. Lengte : 9,75 m. Hoogte : 2,65 m. Totaal gewicht : 3.636 kg.

Prestatievermogen

Maximumsnelheid : 564 km/u. op 3.900 m.

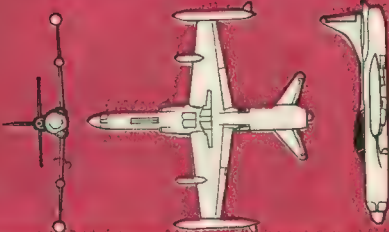
Lockheed F-94 C Starfire

Tweeërsoons bommenwerper, geschikt voor elk weer.

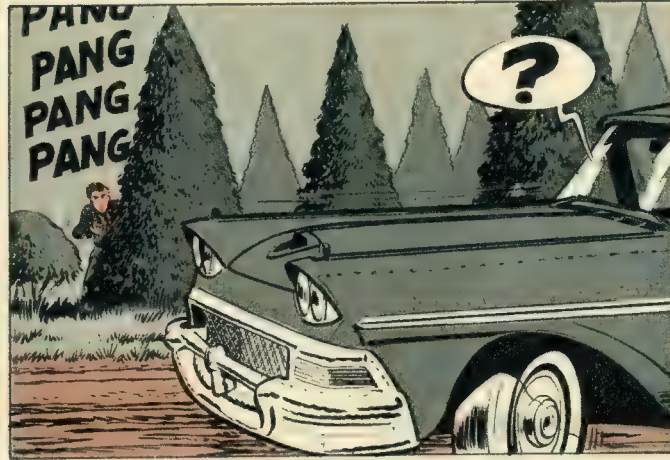
Kracht
1 turboreactor Pratt en Whitney J 48-P-5, stuwkracht van 2.831 kilogram met een na-verbanding van 3.760 kilogram.

Prestatievermogen
Maximumsnelheid : 1.033 km/u. 894 km/u. op 12.000 m. Stijgsnelheid : 3.100 m./minuut. Vliegbereik : 2.560 km.

Karakteristieken
Vleugelbr. : 12,92 m. Lengte : 13,79 meter. Hoogte : 4,15 m. Totaal gewicht : 12.231 kg.

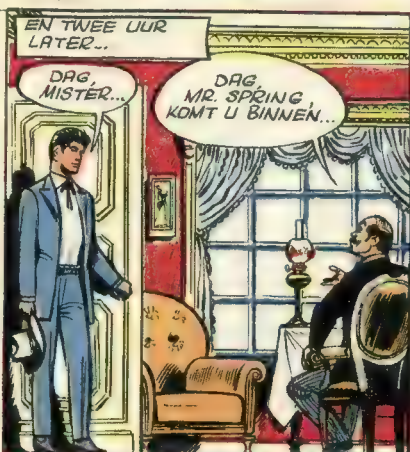

DE VOLGENDE DAG... HET IS IN ORDE, SIR. SPRING IS OVER EEN UUR OF TWEE HIER... MAAR ALS U HET GOEDVINDT ZAL IK NIET BU HET ONDERHOUD BLIJVEN. IK VOEL ME NIET HELEMAAL IN ORDE...

JE MAG GERUST NARR BED GAAN, JIM.

EN TWEE UUR LATER... DAG, MISTER... DAG MR. SPRING KOMT U BINNEN...

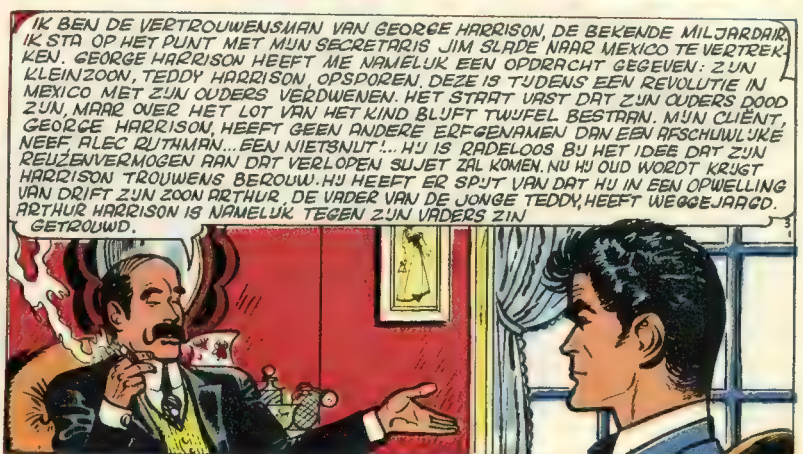
LAAT IK U EERST MIJN KOMPLIMENTEN MAKEN EN U VERZEKEREN DAT EEN BEWONDERING IK VOOR UW PRESTATIES HEB...

DANK U WEL. MAAR ER KOMT OOK VEEL GELUK BU, HOOR. WAT KAN IK DOEN?

ENORM VEEL! MIJN NAAM IS RAY PARKER. IK BEN ADVOCaat IN NEW YORK. UW NAAM IS ZELFS TOT DAAR DOORGEDRONGEN EN IK BEN HIER OM U TE VERZOEGEN EEN ONDERZOEK IN TE STELLEN...

IK LUISTER...

IK BEN DE VERTROUWENS MAN VAN GEORGE HARRISON, DE BEKEND MILJARDAIR. IK STA OP HET PUNT MET MIJN SECRETARIS JIM SLADE NAAR MEXICO TE VERTRAKKEN. GEORGE HARRISON HEEFT MIJN NAMELIK EEN OPDRACHT GEVEGEN: ZIJN KLEINZON, TEDDY HARRISON, OPSPOREN. DEZE IS TUDENS EEN REVOLUTIE IN MEXICO MET ZIJN OUDERS VERDWOENEN. HET STAAT VAST DAT ZIJN OUDERS DOOD ZIJN, MAAR OER HET LOT VAN HET KIND BLIJFT TWIJFEL BESTAAN. MIJN CLIENT, GEORGE HARRISON, HEEFT GEEN ANDERE ERFGENAMEN DAN EEN AFSCHUWELIJKE NEEF ALEC RUTHMAN... EEN NIETSNUT!... HI IS RADELOOS BU HET IDEE DAT ZIJN REUZENVERMOGEN AAN DAT VERLOPEN SUJET ZAL KOMEN. NU HI OUD WORDT KRJST HARRISON TROUWENS BEROUW. HI HEEFT ER SPJIT VAN DAT HI IN EEN OPWELLING VAN DRIFT ZIJN ZOON ARTHUR, DE VADER VAN DE JONGE TEDDY, HEEFT WEGGE JAAGD. ARTHUR HARRISON IS NAMELIK TEGEN ZIJN VADERS ZIN GETROUWID.

PERSOONLIJK HEB IK NIET DE MINSTE KANS OM ZO'N ONDERZOEK TOT EEN GOED EINDE TE BRENGEN. IK KEN NIETS VAN DAT LAND, NOCH DE TAAI NOCH DE ZEDEN. BOVENDIEN KAN IK NIET PAARDRIJDEN EN HEB IK NOG NOOIT EEN GEWEER IN HANDEN GEHAD. EN TEN SLOTTE IS HET AL TWINTIG JAAR GELEDEN GEBEURD. ALS TEDDY HARRISON NOG LEEFT IS HI NU 25.

... EN NU WIL U DAT IK IN UW PLAATS GING? NU DAT LOKT ME WEL AAN...

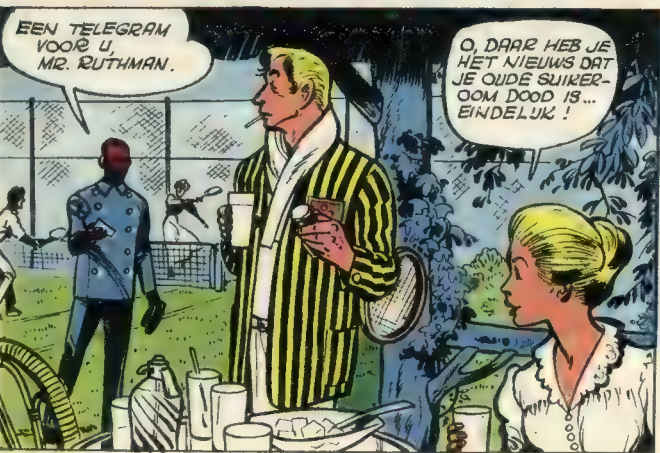

ONDERTUSSEN... WIL U DIT TELEGRAM VERSTUREN? IK KOM ZELF VANMIDDAG HET ANTWOORD HALEN... EN... MONDJE DICHT!

DAT IS IN DE PRUS VAN HET TELEGRAM BEGREDEN, SIR... HOU UW KLEINGELD MAAR!

DRIEDUIZEND KILOMETER DAAVAN... DAAN, IN EEN PATRICIERSVILLA IN DE BUURT VAN NEW-YORK, WAAR ALEC RUTHMAN, GEORGE HARRISON'S NEEF, ZIJN LEVEN VERLUIERT...

EEN TELEGRAM VOOR U, MR. RUTHMAN.

O, DAAR HEB JE HET NIEUWS DAT JE OUDE SUIKEROOM DOOD IS... EINDELUK!

JERRY SPRING DOET VOOR PARKER NA-SPORINGEN IN MEXICO. STOP, MOET VOORWENDELS VINDEN OM PARKER TE VERLATEN. STOP, STUUR MI TELEGRAM DAT IK NAAR STEVENDE TAARTE MOET KOMEN. STOP DRINGEND, STOP, JIM SLADE.

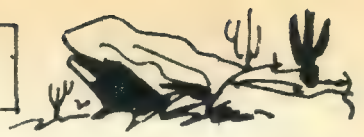
AM, NEEM ME NIET KWALIK, HELEN. IK MOET DIRECT ANTWOORDEN.

DUS IS HET TOCH NOG NIET JE OOM?!

DE SIERRA

Wé.

Jerry Spring krijgt een uitnodiging voor een onderhoud met Ray Parker, een New Yorks advocaat.

DE VOLGENDE DAG...

MR. PARKER, IK HEB SLECHT NIEUWS: MIJN TANTE IN SAN FRANCISCO LIGT OP STERVEN...

DOODJAMMER VOOR JOU, JIM. EN NU WOU JE ZEKER NAAR HAAR TOE? NEEM GERUST NET ZO LANG VRIJAF ALS JE NODIG VINDT!

WE HEBBEN HIER TOCH NIETS MEER TE DOEN. DE OPDRACHT DIE IK VAN GEORGE HARRISON HEB GEKREGEN IS IN HEEL GOEDE HANDEN.

DANK U, MR. PARKER

EEN PAAR LUUR LATER...

OM NAAR TAMPICO* TE GAAN IS DE KORTSTE WEG OVER HOUSTON* S'JR. DAAR VINDT U ALS 'T WAT MEELOOPT, WEL EEN BOOT DIE DE MEXICANSE HAVENS AANDOET.

DANK U WEL.

*TAMPICO: HAVENSTAD IN MEXICO AAN DE GOLF VAN MEXICO. *HOUSTON: STAD IN TEXAS.

IN DIE TUD...

IK ZOU WEL IN HOUSTON DE BOOT HEBBEN GENOMEN, ZOALS DE KLERK ME AANRADDDE, MAAR LANGS DE WEG HOOP IK PANCHO TEGEN TE KOMEN. HJ KAN HEEL NUTTIG VOOR ME ZIJN IN DEZE ZRAAK...

...EL PANCHITO, SEÑOR?! QUIEN SABE?!... STEEDS ONDERWEG... MAAR RYD RUSTIG DOOR, DE NIEUWTJES GAAN ALS EEN LOPEND VUURTJE DOOR DE "SIERRA'S". MISSCHIEN HOORT HU WEL DAT U HEM ZOEKT... QUIEN SABE?!...

EN VEERTIEN DAGEN LATER...

DAAR IS TAMPICO... EN NOG STEEDS BEEN PANCHO...

HOE WEEET JE DAT HET WEL DEZE GRINGO IS?

OCH, OF HET DIE GRINGO IS, WEEET IK NIET. MAAR DAT PAARD IS 'T WEL... DAAR IS GEEN TWUFEL AAN.

EIGENLIJK ZOU IK LIEVER DIE ANDERE GRINGO, DIE ME GELD GEEFT OM DEZE HIER DWARS TE ZITTEN, HET LEVEN VERGALLEN... MAAR EEN MEUS HEEFT NIET ALTIJD DE KEUS...

HJ GART REGELRECHT NAAR DE CANTINA SANDOVAL...

'NAVOND! IK HEB HONGER... DORST EN BEN OOK MOE... EN MIJN KNOL OOK...

MUY BIEN, SEÑOR AMERICANO... IK ZORG VOOR EEN KAMER... DE "COMIDA" WORDT OVER EEN HALF VUUR OPGEDIEND... EN IK VAN U NU DREUK DE UITEENLOPENDSTE DRANKEN SERVEREEL.

GARCÍ CRÉSPÓ
"LAGUA MINERALE DE CALIDAD!"

...EN WAT DRAAL JU NOG OM HET PAARD VAN DE CABALLERO NAAR DE STAL TE BRENGEN? MAAR BRENG EERST ZIJN TASSEN EN ZIJN ZADEL NAAR ZIJN KAMER!

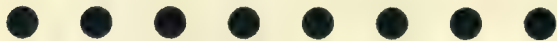
AVI AVI! QUE MALO! DIE TWEE DAAR HEBBEN DE GRINGO "GEROKEN". DAT LOOPT MIS...

Wordt vervolgd

IN TURIJN...

GAGS EN VERRAAD!

Een droom van een wagen of een listige « gag » kunnen geen van beide een trouwe-
loosheid doen vergeten. Turijn, het koninkrijk
van de automode, zoekt naar nieuwe banen...
Alles goed en wel, maar geen flaters. Dat ver-
geeft de wereld niet!

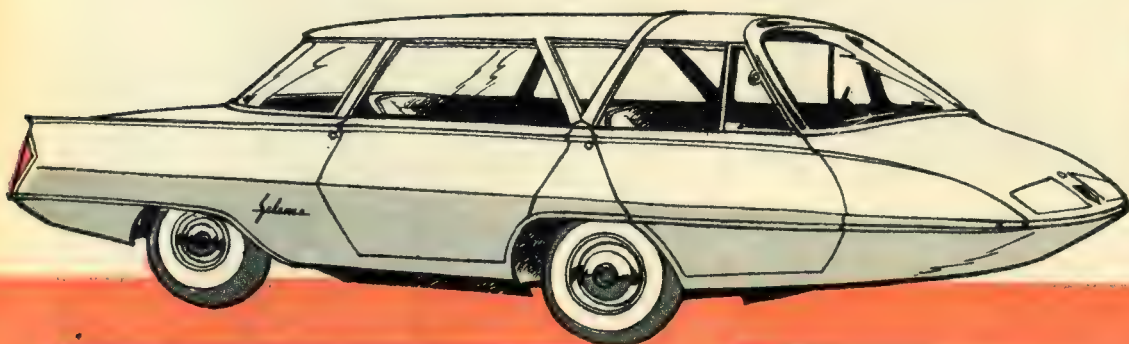

Opgelet voor de Italianen!

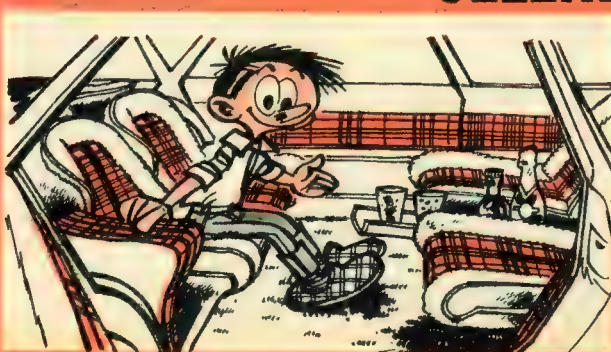
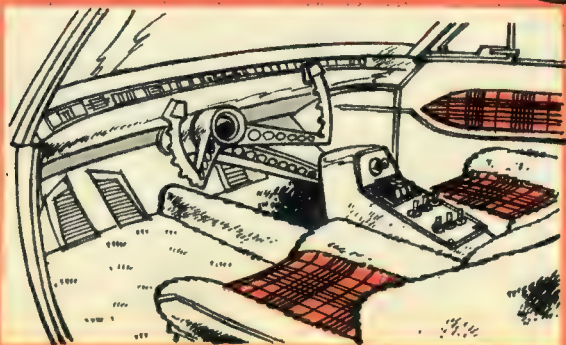
De Italiaanse carrosseriebouwers zijn de koningen
van de mode. Zij hebben de naoorlogse stijl geschapen
en de constructeurs uit de hele wereld bedelen om hun
ontwerpen of apen ze schaamteloos na. Die Italianen
hebben goud in hun tekenpen, maar we mogen ze toch
niet blindelings verheerlijken. Hun laatste creaties ver-
dienen dat niet, wat de al te malse kritiek er ook van
mag beweren! Volgens mij is het verval al begonnen
met de veelbesproken vierkante stijl van de Flaminia.
De Fiat 1800, met het hoge, hoekige profiel is er een
volmaakt voorbeeld van... Er wordt gezegd dat Turijn,

dat verward is in zijn volmaaktheid die langzamerhand
eentonig begon te worden, naar nieuwe wegen zoekt,
naar een nieuwe, dynamische stijl. Maar wat een ver-
grijpen worden er begaan in naam van nieuwigheden
tot elke prijs! Is mijn oordeel te streng? Wat kan ik
er aan doen, ik kan de beide schoonheidskampioenen,
de Ferrari en de Maserati, met hun zware ingewikkelde
carrosserie, de schande van de Turijnse autosalon, niet
zetten... Die logge radiatorroosters zijn kenmerkend voor
de nieuwe geest ten zuiden van de Alpen, die kort
geleden nog synoniem was met fijnheid en luchtigheid.
Sommige carrosseriebouwers schijnen het gevaar trou-
wens geroken te hebben: ze ronden schuchter de hoek-
jes af waar de fanatiekelingen zo aan verslaafd zijn
nu; maar laten de koningen van de « haute couture » op
autogebied oppassen! Wij Noordelingen kunnen hen
wel eens naar de kroon steken. Ik denk aan de nieuwe
GT Aston Martin, met zijn vlekkeloze stijl, en zelfs
aan de creaties van jongere Amerikanen die ook beze-
ten zijn van de zucht naar een fraaie vormgeving.

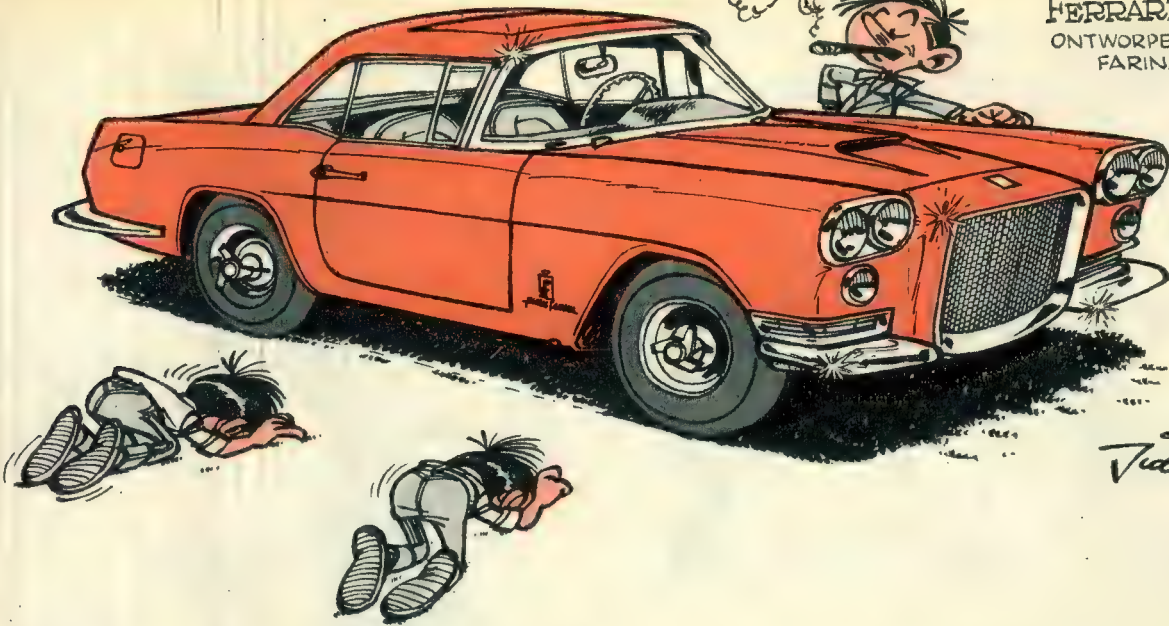
Maar we mogen toch niet te somber wezen. De ont-
werpers uit het land van Leonardo da Vinci zullen
zich vermannen en dank zij hun onuitputtelijke fanta-
sie deze gevaarlijke klip omzeilen. De wagen van mor-

SELENE

FERRARI 1960
ONTWORPEN DOOR
FARINA

gen komt waarschijnlijk uit hun tekenportefeuilles. Zal die misschien lijken op de fantastische «SELENE» van de meester Ghia?

In de «Selene» wordt de bestuurder piloot!

Het model 1960, of het nu Duits is of Amerikaans, Engels of Frans, dankt zijn lijn aan de Italiaanse school. Dat is een zware verantwoordelijkheid voor de Italianen. Zoekt Ghia daarom soms al naar de toekomstige autostijl. Dan heeft de carrossier uit Turijn met die zaak voor ogen een droom van een wagen ontworpen en gebouwd, boordevol vondsten en gags. Zelfs de afmetingen van de auto zijn volkomen omgegooid, zonder dat ze blijk geven van al te zuivere «zakelijkheid». Zeker, lang niet alles is goed aan de SELENE, maar het staat wel vast dat we in het model 1970 enkele van die wereldschokkende nieuwigheden zullen terugvinden.

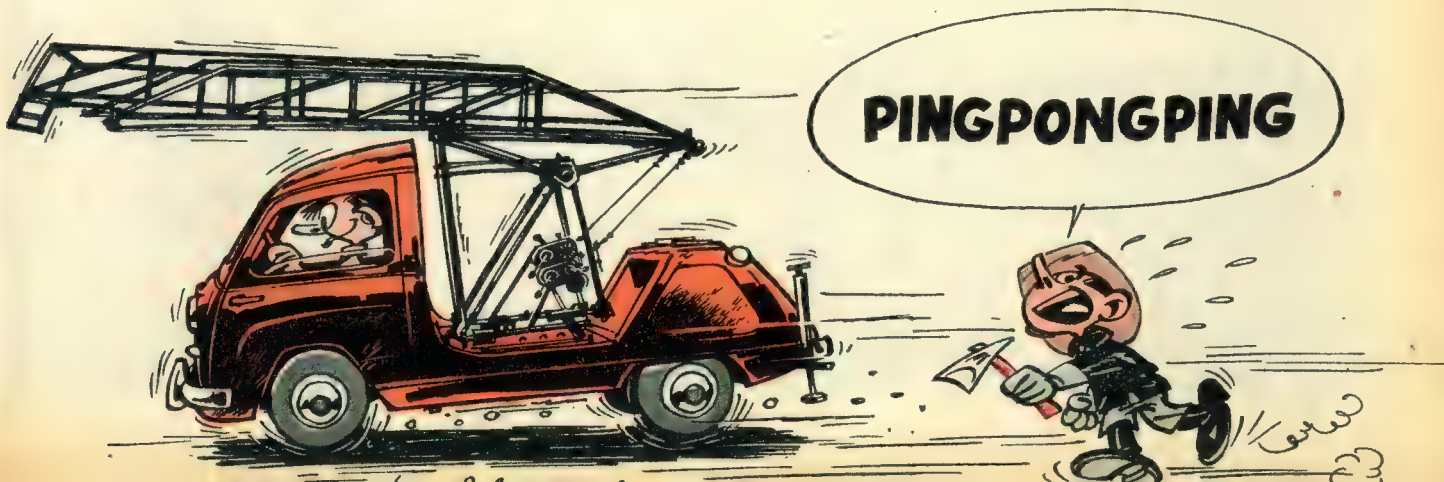
Hoe ziet de SELENE er nu uit? Op een normaal onderstel met de motor achter is een carrosserie zonder kap aangebracht. De neus springt helemaal uit boven de voorwielen en lijkt op die van een verkeersvliegtuig. We vinden ook een cockpit voor de «piloot» en de... hulppiloot. Ja, dat mogen we wel zeggen, want de passagiers op de voorbank hebben het gevoel of ze

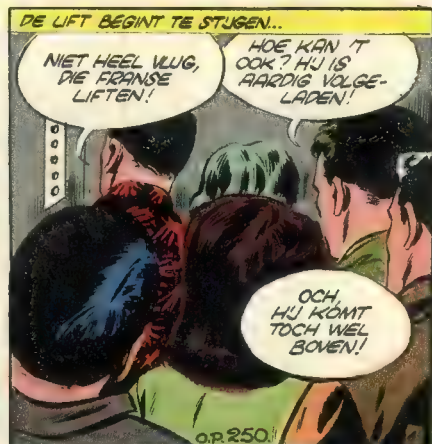
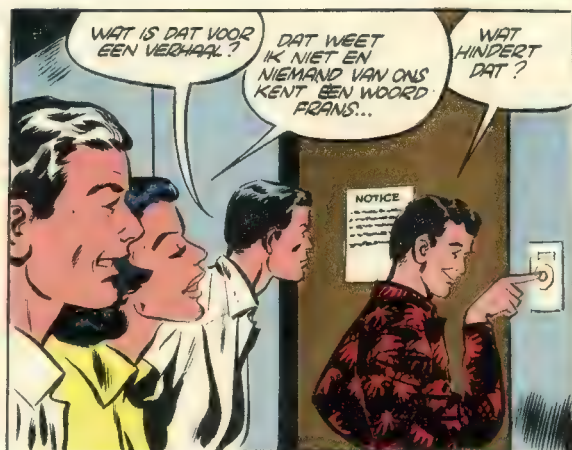
een vliegtuig besturen. Het stuur is gemonteerd op een kantelende stuurkolom die het mogelijk maakt rechts of links te sturen. Als de chauffeur zich door zijn buurman wil laten aflossen, hoeven ze niet van plaats te verwisselen. De vier passagiers achter beschikken over een salon-coupé een Pullmantrein waardig. Vier diepe fauteuils staan tegenover elkaar en een tafeltje dient voor het teedrinken of kaarten. De brede portieren van de SELENE worden elektrisch geopend en gesloten en bieden volstrekte veiligheid. Alles bij elkaar verrukkelijk, maar het «evenwicht» van de wagen stemt me tot nadenken.

Het brandweerwagentje

En daar ik hiermee nog niet eindigen kan, stel ik jullie tot vrolijk besluit het brandweerwagentje voor. Dat de kleine Fiat 600 een miniatuur autobusje heeft voortgebracht was al opmerkelijk. Maar wie had ooit gedroomd het in de gedaante van een ladderwagen te zien? De firma SIATA, een dochteronderneming van FIAT, heeft dat grappige kunstje volbracht. Wie weet... misschien wekt dat voertuigje nog vele roepingen voor het beroep van brandweerman.

Starter.

GEVANGEN IN EEN LIFT

DE LIFT HEEFT GEEN DEUREN DE MUUR MET DE DEUREN VAN DE ETAGES SCHUIFT LANGZAAM VOORBIJ HUN OGEN...

PARADO! STOP!

TUSSEN TWEE ETAGES! NU ZIJN WE ZUUR!

MAAK JE NIET DRUK! DUW NOG EVEN OP DE KNOP!

HJ DOET HET, MAAR NIETS... DRUKT OP DE ANDERE KNOPPEN, DE LIFT BLIJFT DOORSTIL!

DEFECT! WE KUNNEN ER NIET UIT. HA HA, WAT EEN MOP!

ZO, VIND JE DAT?

K'K, DE RODE KNOP: ALARM... DAT BETEKEN'T 'S.O.S.' IN ALLE TALEN. DRUK! EN VLUG 'WAT!' HET IS HIER VRESELJK BENAUD!

DE ALARMSCHEL KLINTK SCHRIJL DOOR HET GEBOUW...

DRINGENDE

DE LIFT! ZEKER GEBLOKKEERD, DRUKT U OP HET KNOPJE, MADAME POLLUX DAN RAAKT HIJ WEER VRIJ.

ZE DOET HET, HET HELPT NIET, ZE DRUKT OOK OP DE ANDERE, DIE VOOR DE BEGANE GROND, NIETS, DE KELLER...

ONBEGONNEN WERK! WE MOETEN EEN VAKMAN OPBELLEN...

INTUSSEN BEGINT HET DRAMA IN DE LIFT... DE ZOMER VAN 1959 IS GLOEIEND HEET, DIE DAG IS HET OM TE SMELTEN...

WE STIKKEN!

IK VAL VAN MIJN STOKJE!

NOG EENS ROE- PEN!

HELP! HELP!

HELP!

HIERHEEN!

DE LIFTKOOI IS GEWETSELD, DE DEUREN VAN DE ETAGES ZIJN GESRENDELD, NIEMAND HOORT HET GEROEP.

GELUKKIG KOMEN DE TECHNICI EN KRUGEN EEN DEUR OPEN...

WE ZULLEN STIKKEN... AYUDA, POR FAVOR...

SPANJAARDEN!

FAMILIE VAN MIJ!

MET HOEVELEN ZITTEN JULLIE ER IN?

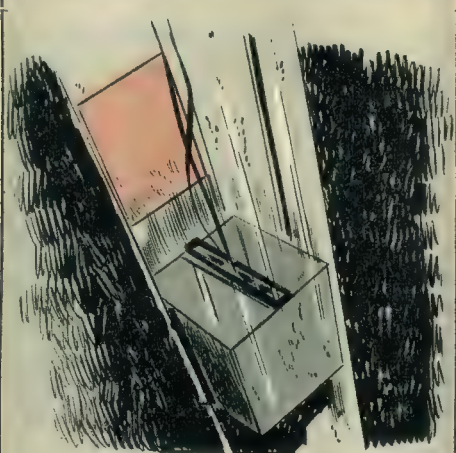
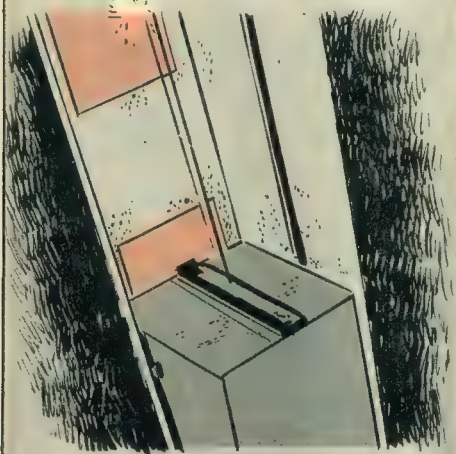
CUANTOS ESTAN ADENTRO?

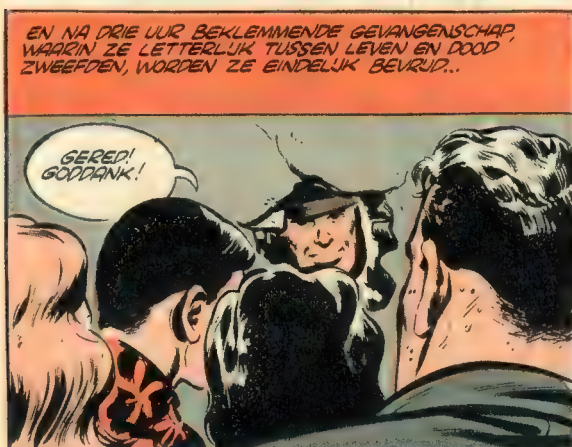
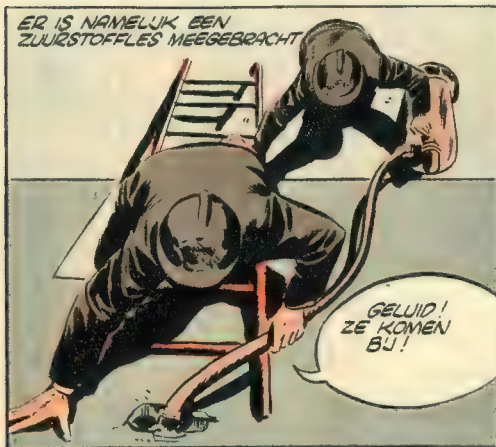
OCHO!

OCHO! ACHT! ZE STAAN MET HUN ACHTEN OPBENGEDRONGEN...

MENSEN! GEEN VIN MEER VERROEREN!

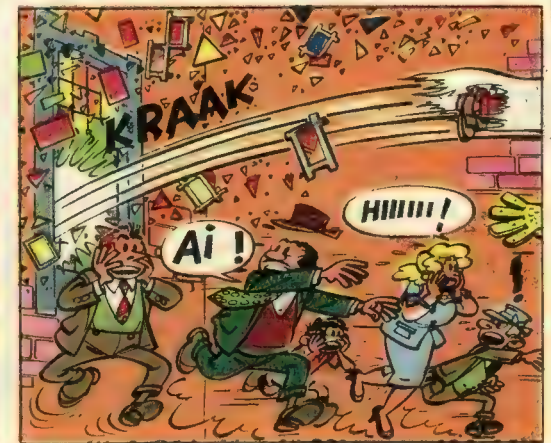
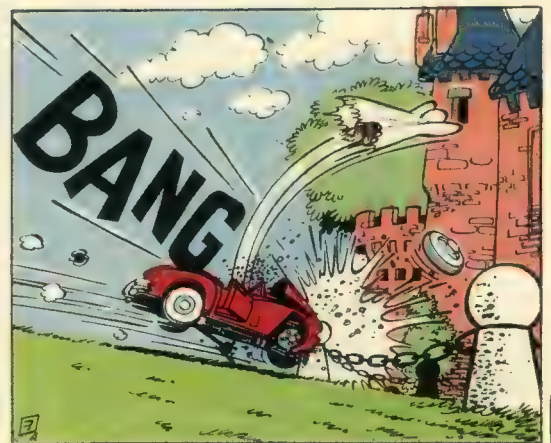
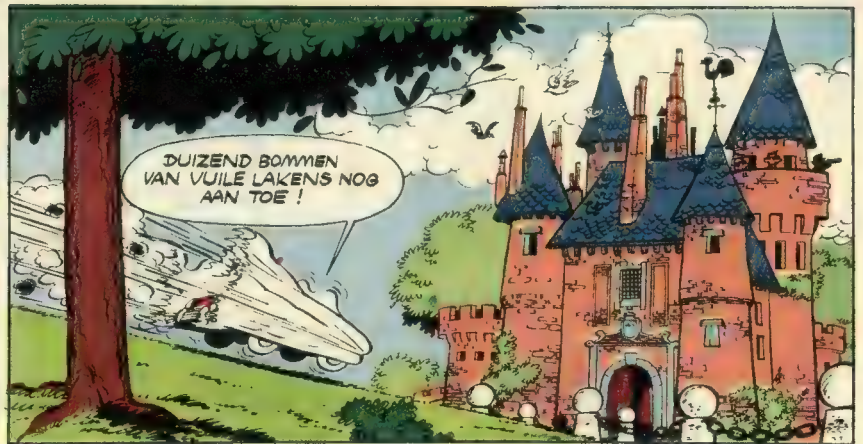
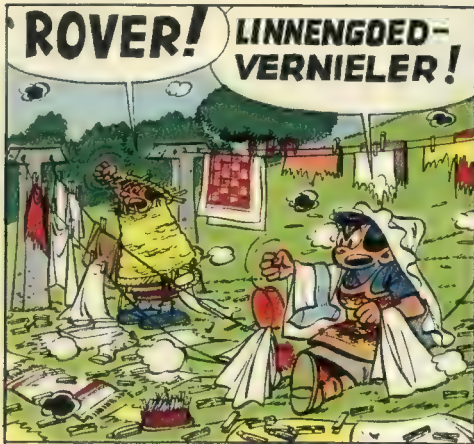
GEVANGEN IN EEN LIFT (Vervolg)

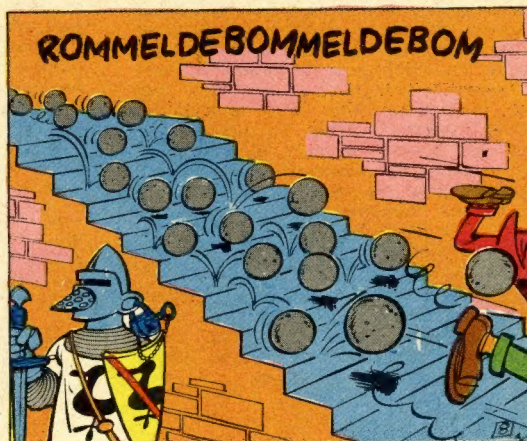
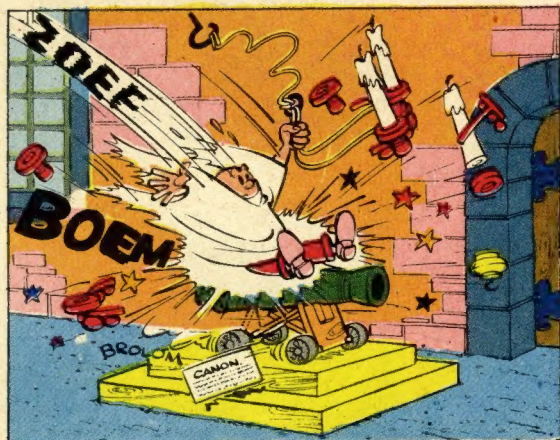
BAARD EN KALE

HOLLYWOOD

DOOR DENIS

Avonturen te kust en te keur voor iemand die er niet wil van weten.

Wordt vervolgd

Hans en het standbeeld

Vervolg van bladz. 3.

vanavond wel. Maar Hans zou ook aan de politie kunnen vertellen wat ik wist. Als ik dat nummer maar kende.

De hele verdere dag stond ik te piekeren. Ik dacht zo diep na, en haalde zoveel getallen door elkaar, dat ik de laatste twee cijfers die ik kende ook bijna vergat. Voor ik het wist stond Hans aan mijn voetstuk.

— Er zaten wel 100.000 gulden in die tas, misschien wel meer. Het had in de krant gestaan.

Hans was er opgewonden van.

— Morgen terugkomen, Hans, zei ik, dat moet je beloven.

En Hans ging naar bed.

De hele nacht zat ik op de rand van mijn voetstuk te denken. Als de agent op zijn ronde langs kwam, ging ik even staan, en daarna weer gauw zitten piekeren. Ik vergat zelfs mijn kleine wandelingetje te maken. Toen de morgen kwam had ik het nog niet gevonden. Van alle auto's die voorbijkwamen keek ik het nummer na. Ineens schrok ik. Dat was het, maar dit nummer zat op een vrachtwagen. Ja, maar het nummer begon ook niet met een 5, maar met een 3. Ik had het, IK HAD HET! Ik bleef het als maar achter elkaar opzeggen, bang het weer te vergeten.

Die middag schrok ik nog erger. Plotseling kwam de auto van de boeven aanrijden. Zwart, met een barst in het linker achterste ruitje. Maar met een ander nummer, en een vriendelijke oude dame achter het stuur. Het nummer was vals geweest, dat begreep ik wel, maar wat deed die vriendelijke dame in die auto? Oh, wat dom, het was natuurlijk een gehuurde auto. Gisteren hadden de boeven hem gehuurd en vandaag de oude dame. Ah, maar dan deed het nummer er niet meer toe. Als de politie wist, dat ergens in een garage, waar auto's verhuurd werden, een zwarte auto van dit merk moest staan, met een barst in het linker achterste ruitje, dan zouden ze die wel gauw weten te vinden. En dan konden ze uitzoeken, wie die auto gisteren had gehuurd.

Die avond vertelde ik het hele ver-

haal aan Hans. Hij moest het uit zijn hoofd leren, om het morgen aan de politie te vertellen. Ik liet het hem wel tien keer opzeggen. Maar toen Hans de volgende avond terugkwam, was hij helemaal niet blij. De politie had hem uitgelachen en gezegd, dat hij alles verzonnen had. Toen de tas gestolen werd, had hij op school gezeten. En wie had het hem dan wel verteld? Ja, dat kon Hans niet zeggen. Toen hadden ze zijn vader opgebeld, en hem alles verteld, en nu moest hij de rest van de week voor straf vroeg naar bed. Er was niets aan te doen. Als de politie Hans niet wilde geloven, moesten ze het zelf maar weten.

Er volgden drie trieste dagen, waarin Hans me 's avonds niet kwam opzoeken. Ik stond somber naar mijn kastanjeboom te staren, toen op de middag van de vierde dag opeens de zwarte auto kwam aanrijden. En achter een auto van de politie. En uit die auto's stapten agenten, en de kleine man die de tas ontstolen was, en twee mannen, die met de polsen aan elkaar waren geboeid. Ze begonnen te wijzen hoe het allemaal was gebeurd en na een poosje gingen ze weer weg. Mijn mond stond open van verbazing. Dus toch...

Ik wachtte vol ongeduld tot Hans zou komen. Eindelijk kwam hij aangerend. Hij was zo opgewonden, dat hij zich bij het vertellen bijna in zijn woorden verslikte.

— Toen de politie de boeven niet kon vinden, zijn ze toch gaan kijken of het waar was wat ik verteld had... en toen hebben ze de auto gevonden... en de man die hem verhuurd had, heeft toen de boeven aangewezen... en die hadden de 100.000 gulden nog... en het kantoor heeft mij 100 gulden voor mijn spaarpot gegeven... maar jij hebt het ontdekt... wat wil je voor een cadeautje hebben?

— Als u belooft, dat je me iedere avond zult komen opzoeken, vind ik dat een fijne beloning. Ssst daar komen mensen aan. Tot morgen.

— Dag, zei Hans en hij rende weg, terug naar zijn 100 gulden.

Zo was het goed. Want wat kun je een standbeeld nu anders geven, dan eens in het jaar een krans met linten.

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

1 JAAR : België : 416 BF. ; Belgisch Kongo : 456 BF. ; Overige landen : 468 BF.
6 MAANDEN : België : 208 BF. ; Belgisch Kongo : 228 BF. ; Overige landen : 234 BF.
3 MAANDEN : België : 104 BF. ; Belgisch Kongo : 114 BF. ; Overige landen : 117 BF.

WIE WEET HET ?

Oplossingen

Spel Nr. 1 :

A : 1250 v. Chr. ; B : 1922 ;
C : 200 v. Chr. ; D : 1882 ;
E : 1902 ; F : 1514.

Spel Nr. 2 :

Dit zijn koningin Juliana der Nederlanden (A), Elisabeth II, koningin van Engeland (B) en groothertogin Charlotte van Luxemburg, die van alle thans regerende Europese vorsten het langst aan het bewind is.

Spel Nr. 3 :

Edith, geboren in 1929, woog 7,7 kg. Bij haar dood in 1957 mat ze nog geen 56 cm. Marianne, geboren in 1886, heeft de door een vrouw nog nooit geëvenaarde lengte van 2,55 m. bereikt...

Tafeltennistornooi

Robbedoeslezers die mee willen doen aan het tafeltennistornooi kunnen zich opgeven bij de heer **MOUCHERON,** Luzernstraat 47, Brussel.

Er zijn twee leeftijdsgroepen : onder de 15 en onder de 18.

JACHT OP AVONTUUR

DE PRESIDENT VAN SAN CARAMBA NEEMT KENNIS VAN DE BOODSCHAP VAN ZIJN COLLEGA VAN MONTE-BASTA "ALS BESCHAAFDE NATIE WEIGEREN WIJ ELKAAR OP HET SLAGVELD TE LIJF TE GAAN; ONS WAPEN IS VOORTAAN DE PEN! DAAROM DAAG IK U UIT VOOR EEN TWEESTRJD IN HET SCHOONSCHRIJVEN!

DE PEN?! DROMMELS, HET IS AL EEN HELE POOS GELEDEN DAT IK DAT VREEMDSOORTIG INSTRUMENT NOG HEB AANGERAAKT, EN ALS... O! WAT EEN PECH! DE INKT IS OPGEPROOFT EN ALLES KLEEFT AAN MEKAAR!...

MAAK U NIET BEZORGD! IK KLEEN U GRAAG MIJN **SHEAFFERS** ALTUD KLAAR EN ONBERISPELJK!

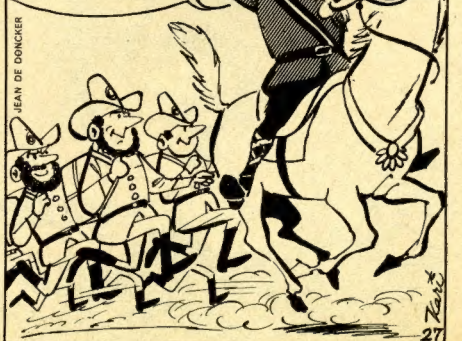
OP HETZELFDE OGENBLIK...

LEES DE "COSMOS"! EXCLUSIEVE SENSATIE! OORLOG TUSSEN SAN CARAMBA EN MONTE BASTA! TROEPEN-BEWEGINGEN! BLOEDIG TREFFEN IN HET VERSCHIJT!

"SANDERENPAAGS..."

VOORUIT! SAN CARAMBA! WE GAAN DIE ELLENDIGE TESTAROCCA VERPLETTEREN!!

Een der beste Nederlandse TV-jeugd-programma's heet : « Wie wil er mijn marmotje zien ? » In deze uitzending worden de uiteenlopendste en eigenaardigste huisdieren vertoond. Want wie denkt dat er niet meer huisdieren bestaan als er honden, katten en kanariepietjes zijn, vergist zich schromelijk. Ook leeuwen kunnen onder deze categorie vallen. En tijgers en krokodillen, beren en vossen, panters en schildpadden, giraffen en hagedissen, slangen en struisvogel. De mens is niets te gek om zelfs de wildste dieren als schoothondjes te beschouwen. Daarom wijdt een bijzondere medewerker vandaag een artikel aan

ONZE HUISDIEREN

We hebben allemaal wel eens grapjes gehoord over de broekspijpen van postbode en honden en we hebben ook wel eens borden gezien waarop met dikke letters stond : « Pas op voor de hond ! » De meesten onder ons zullen ook wel eens een boek gelezen hebben over een of andere zonderling die in zijn tuin een leeuw of een luipaard had rondlopen. Deze dieren deden nooit een kip kwaad, maar wee de inbreker die zo vermetel was 's nachts over de muur te klimmen. Op bladzijde 321 wordt hij altijd in stukken gescheurd !

Toch gaat het hoe langer hoe meer voorkomen dat de mensen wilde dieren als schoothondjes gaan gebruiken en er verschijnen steeds meer borden met : « Pas op voor de leeuw ! » en « We hopen dat u van beren houdt ! We hebben er hier twee rondlopen ! »

Ik heb het eens een keer beleefd dat ik ergens op bezoek moest en verwelkomd werd door een bakbeest van een bulldog die grommend en met ontblote tanden voor me bleef staan. Zijn eigenaar zei toen tegen me : « Hij mag je echt wel, je moet alleen niet bewegen ! » Het is echt geen erg opwekkende visite geworden ! Maar nog erger is het, als je, voordat je kan gaan zitten, eerst een cobra uit de stoel moet verwijderen.

Toch kan ik me voorstellen dat er mensen zijn die het prettig vinden om met wilde dieren bevriend te zijn, die

Je bent een lieve leeuw, hoor ! Brave leeuw ! ...

zich meer mens voelen omdat een leeuw hen gehoorzaamt.

Maar zo'n beestje doet dat toch alleen als je hem jong gevangen hebt en als hij geen tijd heeft gehad zich de instinctieve angst die hij voor de mens koestert, bewust te worden.

Alle dieren die je op deze foto's ziet, zijn van het begin af aan door hun eigenaars opgevoed. Niettemin blijven ze gevaarlijk. De zachte aai van een beer ligt dicht bij een harde houw en een leeuwenwelpje is erg lief als het je likt, maar als het wat ouder wordt, likt het harder. En dan kon het wel eens zo hard likken, dat het bloed te voorschijn komt. Een wild dier dat bloed geproefd heeft, is niet meer te vertrouwen. Het lieve leeuwje stelt nog wel erg veel belangstelling in je, maar het is toch maar beter dat hij dit niet te veel toont, want het is helemaal niet leuk om

opgegeten te worden door je huisdier.

Natuurlijk is zo'n gevaarlijk wild beest uitstekend in staat je huis en goed tegen vreemden te verdedigen, maar een klein blaffertje doet dat net zo goed. Inbrekers zijn banger voor kleine, bange keffertjes dan voor grote honden die hen, zonder een blaf te uiten, naar de keel vliegen.

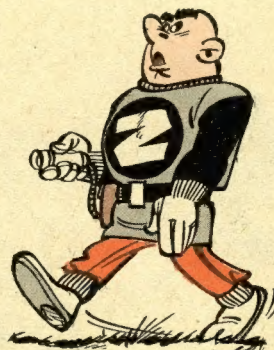
De moraal van dit verhaal ? Dat je geen hamer nodig hebt om een noot te kraken.

DAT KLOPT !

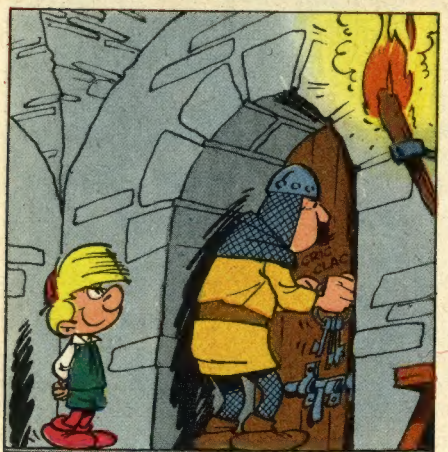
Zwendel heeft het onderspit gedolven en zijn grootse plannen om de wereld te veroveren zijn in het belachelijke getrokken. Niettemin heeft hij het vreedzame dorpje Rommelgem in een verschrikkelijke toestand gebracht !

Er wandelt nog altijd een Zwendelman door de straten en velden en overal waar hij komt zaait hij angst en terreur. Jullie zullen, met de inwoners van Rommelgem, een spannend avontuur beleven. Zie daartoe het nummer van DE VOLGENDE WEEK !

De zeven bronnen

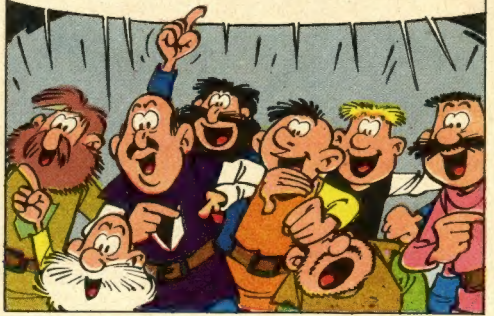
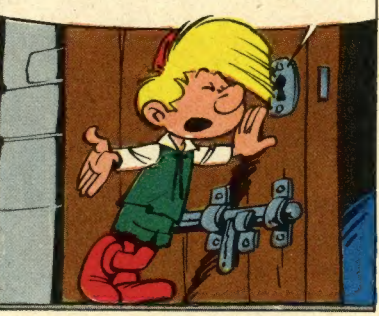
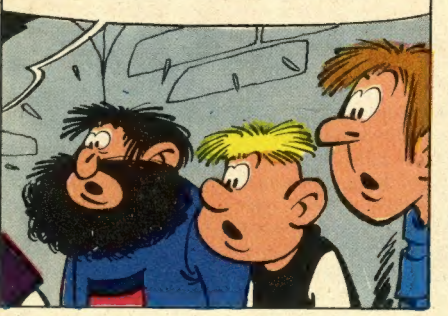
Alles ruwet nog in kannen en kruiken. De Van Beverens zitten in de knel.

DANK ZU HEM IS HET KOMPLOT TEGEN HEER VAN VERJDELD. WE HEBBEN BESLOTEN HEM TE BEDANKEN DOOR HEM ZIJN VRIJHEID TE GEVEN EN BOVENDIEN EEN BEURS MET DUIZEND GOUDEN KRONEN.

HELAAS, DE VERRADER ZEI ONS DAT ZIJN HEER DE HEER VAN BEVEREN WAS EN DAAR JULLIE ALLEMAAL ZO HETEN, WEEET IK NIET WIE...

IK BEN 'T!

Knip deze bon, aangeboden door "Robbedoes", uit.

